

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E
cu privire la contestația depusă de

Vladimir Adam

împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii
(evaluarea externă conform Legii nr. 65/2023)

(Dosarul nr. 3-36/24
PIGD 2-25001562-01-3-30122024)

Contestație soluționată conform Legii nr. 65/2023; relația dintre Codul administrativ și Legea nr. 65/2023; cazurile în care CSJ poate admite contestația; sarcina de a desființa dubiile confirmate în mod obiectiv, aparține reclamantului; sarcina de a dovedi separarea *de facto* a soților aparține reclamantului; regimul juridic al declarării averii conform Legii nr. 133/2016 obligă subiectul la declararea averii inclusiv a soțului; confirmarea criteriului de integritate etică pentru nedeclararea repetitivă și de lungă durată a averii; tratament pretins discriminatoriu al reclamantului; respingerea unui argument cu privire la incompatibilitatea unui membru al Comisiei de evaluare.

06 mai 2025

Textul corespunde originalului

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă de Vladimir Adam împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii de acceptare a raportului de nepromovare a evaluării externe,

Completul de judecată special al Curții Supreme de Justiție compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Stella Bleșceaga,

Diana Stănilă, *judecători*,

Marianna Boico, Alexandru Brașoveanu – *grefieri*,

cu participarea:

Reclamantului: Vladimir Adam,

Reprezentantului reclamantului – avocatului Petru Balan,

Reprezentantului Comisiei de evaluare, avocatului Carolina Chebeș

Reprezentantului Consiliului Superior al Magistraturii Olesea Ciobanu

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Vladimir Adam (reclamantul) activează în calitate de procuror din 1995, iar în prezent ocupă funcția de procuror în cadrul Procuraturii Anticorupție. În perioada 1995–2022 a deținut diverse funcții administrative, inclusiv în Procuratura Generală și Procuratura municipiului Chișinău.

2. În anul 2024, reclamantul a candidat la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție. În temeiul Legii nr. 65/2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, candidatul urma să promoveze evaluarea.

3. La 26 noiembrie 2024, Comisia Vetting (Comisia) a recomandat Consiliului Superior al Magistraturii (CSM) ca, reclamantul să nu promoveze evaluarea, deoarece acesta nu corespunde criteriilor de integritate etică și financiară. La 23 decembrie 2024, CSM a acceptat raportul Comisiei și a constatat nepromovarea evaluări de către reclamant.

4. La 30 decembrie 2024, reclamantul a contestat hotărârea CSM la CSJ și a solicitat anularea acesteia, cu dispunerea reevaluării sale de către Comisie.

ÎN FAPT

A. Evaluarea externă a reclamantului de către Comisie

5. La 23 ianuarie 2024, pe baza articolului 21 alin. (5) litera a) din Legea nr. 65/2023, Comisia a recepționat de la CSM informația care a inclus candidatura subiectului pentru funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

6. La 15 februarie 2024, Comisia a notificat subiectul și i-a solicitat să completeze și să returneze un chestionar de etică și declarațiile prevăzute la

articolul 12 alin. (3) din Legea nr. 65/2023 în termen de 10 zile de la data notificării (în continuare „declarația pentru ultimii cinci ani”). La 23 februarie 2024, subiectul a returnat declarațiile și chestionarul completate.

7. La 10 mai 2024, la 18 iunie 2024 și la 25 iulie 2024 în vederea clarificării unor aspecte, Comisia i-a solicitat subiectului să prezinte informații adiționale. Candidatul a prezentat răspunsuri și documente în termenul stabilit.

8. La 6 septembrie 2024, Comisia a notificat candidatul că, pe baza informațiilor colectate și analizate, a constatat unele aspecte care generează dubii cu privire la corespunderea cu criteriile financiare și l-a invitat să participe la o audiere publică la 18 septembrie 2024.

9. La 10 septembrie 2024, în conformitate cu articolul 24 alin. (4) din Regulament, subiectul a solicitat și a obținut acces la toate materialele din dosarul de evaluare.

10. La 18 septembrie 2024, Comisia a organizat o audiere publică. În cadrul audierii, subiectul a reafirmat acuratețea răspunsurilor sale din chestionarul de etică și a declarat că nu are corectări sau completări la răspunsurile oferite anterior Comisiei. După audiere, la 19 și 27 septembrie 2024, subiectul a prezentat documente suplimentare. Comisia le-a inclus în dosarul de evaluare și a discutat relevanța lor în conținutul raportului.

11. La 26 noiembrie 2024, Comisia de evaluare a aprobat raportul de evaluare a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Adam.

12. Conform raportului de evaluare, Comisia a conchis că subiectul nu corespunde criteriilor de integritate etică și financiară stabilite de Legea nr. 65/2023 și a propus ca acesta să nu promoveze evaluarea externă.

13. Astfel, Comisia a constatat existența unor încălcări repetate, de durată și semnificative ale obligațiilor de declarare, care, analizate în ansamblu, relevă un comportament incompatibil cu standardele de integritate. În acest sens, a fost reținută nedeclararea dreptului de folosință (comodat/uzufruct) asupra a două vehicule utilizate de soția subiectului pe parcursul unei perioade îndelungate. Apărările subiectului, întemeiate pe pretinsa lipsă de cunoaștere și pe relațiile limitate cu soția, au fost infirmate de probele administrate, care au demonstrat existența unor legături continue între aceștia, inclusiv deplasări comune peste hotare cu vehiculul respectiv și utilizarea constantă a acestuia de către soție. În aceste condiții, Comisia a apreciat că subiectul nu putea ignora în mod rezonabil existența acestor drepturi și obligația de declarare aferentă.

14. De asemenea, Comisia a reținut nedeclararea unui împrumut acordat cumnatului subiectului, precum și a fluxurilor financiare aferente rambursării acestuia. Or, cadrul legal impunea în mod expres declararea tuturor împrumuturilor acordate și a activelor financiare. Explicațiile subiectului, potrivit cărora banca ar fi acceptat situația prin simpla recepționare a transferurilor, au fost considerate neîntemeiate și lipsite de suport probator, Comisia subliniind că o asemenea operațiune ar fi presupus formalități juridice clare, inclusiv notificarea

și acordul instituției de credit. În plus, invocarea necunoașterii sursei fondurilor utilizate pentru rambursarea unui împrumut garantat cu propriul bun imobil a fost apreciată ca fiind nerezonabilă, având în vedere nivelul de diligență impus funcției de procuror.

15. Totodată, Comisia a constatat nedeclararea dreptului de proprietate asupra unui teren și a veniturilor obținute din vânzarea acestuia. S-a reținut că obligația de declarare vizează toate modificările patrimoniale, indiferent de implicarea directă a subiectului. În acest context, Comisia a considerat neplauzibilă susținerea potrivit căreia subiectul nu ar fi cunoscut despre aceste tranzacții, în condițiile în care a acordat soției o procură cu caracter general cu puțin timp înainte de depunerea declarației și a recunoscut că se interesa anual de veniturile acesteia pentru completarea declarațiilor.

16. Comisia a subliniat că aceste încălcări nu reprezintă cazuri izolate, ci un tipar de conduită caracterizat prin omiterea sistematică a unor informații relevante, neacoperit de explicații coerente și susținut de circumstanțe obiective ce indică posesia sau cunoașterea bunurilor și tranzacțiilor nedeclareate.

17. Pe lângă aspectele ce țin de integritatea etică, Comisia a efectuat și o analiză detaliată a situației financiare a subiectului, identificând existența unei averi inexplicabile pentru anii 2015, 2020, 2021 și 2022. Aceasta a rezultat dintr-un dezechilibru semnificativ între veniturile declarate și cheltuielile efectuate, chiar și după ajustarea calculului în favoarea subiectului, prin excluderea unor posibile duble contabilizări.

18. În ceea ce privește justificările oferite, Comisia a respins susținerile privind existența unor economii în numerar, întrucât acestea nu au fost declarate anterior, nu au fost susținute prin probe și au fost invocate tardiv. De asemenea, anumite venituri pretinse (de exemplu, sume primite cu ocazia unor evenimente personale) nu au fost declarate conform obligațiilor legale, ceea ce afectează credibilitatea explicațiilor. Comisia a reținut că, în lipsa unor dovezi convingătoare, aceste sume nu pot fi luate în considerare pentru acoperirea diferențelor constatate.

19. În urma acestei analize, s-a stabilit că soldul negativ total al gospodăriei subiectului se ridică la -586.612 MDL, depășind semnificativ pragul legal admis. Această situație indică existența unor surse de finanțare nejustificate sau nedeclareate, incompatibile cu cerințele de transparență și integritate financiară.

20. În consecință, Comisia a concluzionat că subiectul nu întrunește criteriul de integritate etică, având în vedere încălcările repetate și nejustificate ale obligațiilor de declarare, și nici criteriul de integritate financiară, ca urmare a existenței unei averi inexplicabile în proporții semnificative.

21. La 28 noiembrie 2024, Comisia de evaluare a remis în adresa CSM raportul din 26 noiembrie 2024 de evaluare externă a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Adam.

B. Examinarea rezultatelor evaluării de către CSM

22. În cadrul ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 23 decembrie 2024, reprezentantul Comisiei de evaluare nu s-a prezentat, deși a fost legal citat cu privire la data, ora și locul desfășurării acesteia. În schimb, subiectul evaluării a fost prezent și a solicitat suspendarea procedurii de examinare a raportului, invocând existența unor cauze pendinte la Curtea Supremă de Justiție, în cadrul cărora au fost ridicate excepții de neconstituționalitate privind anumite prevederi ale Legii nr. 65/2023, precum și existența unei situații similare în cazul unui alt candidat. Plenul Consiliului a respins această cerere cu 9 voturi „pro” și 1 vot „contra”.

23. În aceeași ședință, subiectul a solicitat anexarea la dosar a referinței sale asupra raportului de evaluare, precum și a unor acte suplimentare (copie a unui contract și o declarație pe propria răspundere a unei terțe persoane). Aceste documente nu fuseseră prezentate anterior în cadrul procedurii, deși subiectul fusese informat despre dubiile Comisiei. Plenul a admis parțial cererea, dispunând anexarea referinței, însă a respins solicitarea privind celelalte documente, motivând că acestea sunt incomplete, necertificate și nu au fost prezentate în timp util, în lipsa unor impedimente obiective.

24. Cu privire la fondul dubiilor, subiectul și-a menținut poziția exprimată în referința depusă, reiterând dezacordul față de concluziile Comisiei care au condus la propunerea de nepromovare.

25. Prin hotărârea nr. 714/44 din 23 decembrie 2023 cu privire la raportul Comisiei de evaluare externă a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție - Vladimir Adam, CSM a reiterat și a acceptat constatările Comisiei de evaluare care se referă la faptul că subiectul nu întrunește criteriul de integritate etică, având în vedere încălcările repetate și nejustificate ale obligațiilor de declarare, și nici criteriul de integritate financiară, ca urmare a existenței unei averi inexplicabile în proporții semnificative.

26. Plenul CSM a concluzionat asupra soluției finale de nepromovare a evaluării externe de către Vladimir Adam, conform criteriilor de integritate etică și financiară, stabilite de art. 11 alin. (2), lit. a) și alin. (3), lit. a) din Legea nr. 65/2023.

C. Poziția reclamantului Vladimir Adam

27. La 30 decembrie 2024, Vladimir Adam a depus contestație împotriva hotărârii nr. 714/44 din 23 decembrie 2023 emise de CSM, prin care a solicitat:

- anularea hotărârii nr. 714/44 din 23 decembrie 2024 „cu privire la Raportul Comisiei de evaluare externă a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Adam”;
- reluarea procedurii de evaluare de către Comisia de evaluare.

28. În motivarea acțiunii Vladimir Adam a susținut că, procedura de evaluare în baza căreia a fost emisă hotărârea contestată a CSM a fost desfășurată în mod ilicit, cu încălcarea normelor legale privind constituirea Comisiei de evaluare. Potrivit acestuia, Comisia, în calitate de autoritate independentă de evaluare externă, a fost constituită cu încălcarea cerințelor de incompatibilitate prevăzute

de art. 7 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 65/2023, care impun ca membrii acesteia să nu fi făcut parte dintr-un partid politic în ultimii 3 ani.

29. În susținerea acestei afirmații, reclamantul a arătat că unul dintre membrii Comisiei, Lavly Perling, desemnată prin Hotărârea Parlamentului nr. 155 din 15.06.2023, a participat la examinarea dosarului său și la adoptarea raportului de evaluare din 26.11.2024, deși s-ar fi aflat într-o stare de incompatibilitate. Acesta a invocat că, deși în CV-ul oficial nu erau indicate afiliere politică, din surse publice rezultă că persoana respectivă deținea funcția de președinte al unui partid politic din Estonia începând cu august 2022, inclusiv ulterior desemnării sale.

30. Reclamantul a susținut că omiterea acestor informații echivalează cu o prezentare incompletă a datelor relevante, iar dacă afilierea politică ar fi fost cunoscută la momentul desemnării, persoana respectivă nu ar fi putut fi numită membru al Comisiei. În consecință, acesta a apreciat că incompatibilitatea respectivă afectează legalitatea constituirii Comisiei încă de la momentul desemnării.

31. Totodată, reclamantul a arătat că participarea acestui membru la procesul de evaluare și la adoptarea raportului în privința sa compromise legalitatea întregii proceduri și a concluziilor formulate. În opinia sa, cerința privind lipsa apartenenței politice trebuie interpretată în sens larg, indiferent de nivelul activității politice (național sau internațional), fiind aplicabil principiul general al apolitismului membrilor Comisiei.

32. În continuare, reclamantul a susținut că activitatea Comisiei de evaluare, deși aceasta nu este formal o autoritate publică, reprezintă o operațiune administrativă în sensul Codului administrativ, întrucât contribuie direct la emiterea unui act administrativ individual de către Consiliul Superior al Magistraturii. Prin urmare, viciile care afectează componența Comisiei se răsfrâng asupra legalității raportului de evaluare și, implicit, asupra hotărârii contestate.

33. Acesta a invocat, de asemenea, încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, susținând că a fost lipsit de dreptul de a fi evaluat de un organ independent, imparțial și instituit în mod legal.

34. În consecință, reclamantul a apreciat că raportul de evaluare și actele subsecvente sunt afectate de nulitate, în temeiul art. 144 din Codul administrativ, întrucât derivă dintr-o procedură viciată de un defect grav și evident. Acesta a mai susținut că starea de incompatibilitate a influențat inclusiv rezultatul evaluării, prin votul exprimat pentru nepromovarea sa.

35. Pe această bază, reclamantul a concluzionat că neconstituirea legală a Comisiei atrage nulitatea întregii proceduri și, implicit, a hotărârii CSM.

36. În ceea ce privește refuzul CSM de a suspenda procedura de examinare a raportului de evaluare, reclamantul și-a exprimat dezacordul, considerând că această soluție contravine prevederilor legale aplicabile. El a invocat art. 81 din Codul administrativ, care instituie obligația imperativă de suspendare a procedurii atunci când soluționarea cauzei depinde de existența unei alte proceduri pendinte.

În opinia sa, formularea normei nu lasă loc de apreciere, astfel încât autoritatea era obligată să dispună suspendarea.

37.Reclamantul a susținut că această condiție era îndeplinită, întrucât pe rolul Curții Constituționale se aflau sesizări privind constituționalitatea unor prevederi esențiale din Legea nr. 65/2023 și Legea nr. 252/2023, care constituiau temeiul juridic al evaluării. În consecință, acesta a apreciat că soluția asupra raportului depindea în mod direct de hotărârea Curții Constituționale, iar continuarea procedurii în aceste condiții afecta legalitatea deciziei finale.

38.Totodată, reclamantul a invocat existența unei practici neuniforme a CSM, arătând că, într-un caz similar, examinarea a fost suspendată, ceea ce indică un tratament diferențiat și nejustificat.

39.În aceste condiții, reclamantul a susținut că refuzul de a suspenda procedura a încălcat dreptul său la o procedură echitabilă, întrucât examinarea a continuat în pofida unor incertitudini serioase privind constituționalitatea cadrului normativ aplicabil.

40.La fel, acesta a invocat încălcarea art. 8 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, susținând că hotărârea contestată i-a afectat dreptul la respectarea vieții private și de familie. În acest sens, a arătat că nu a beneficiat de o cale efectivă de contestare a rezultatelor evaluării, deși acestea au avut un impact direct asupra vieții sale private.

41.Reclamantul a mai susținut că, în cadrul procedurii de evaluare, Comisia nu a examinat în mod efectiv explicațiile sale privind imposibilitatea de a prezenta probe referitoare la economii din anii anteriori și dificultatea obiectivă de a reconstitui situații financiare vechi. Acesta a afirmat că nu a fost audiat în mod real asupra acestor aspecte și că procedura nu i-a oferit garanții efective pentru protejarea vieții private, limitându-se la impuneri formale.

42.În continuare, reclamantul a invocat încălcarea principiului egalității și nediscriminării, susținând că a fost tratat diferit față de alți subiecți ai evaluării aflați în situații similare, fără o justificare obiectivă și rezonabilă.

43.Sub aspect procedural, acesta a criticat și motivarea hotărârii contestate, arătând că, deși actul este voluminos, în realitate acesta reproduce raportul de evaluare, fără o analiză proprie a CSM asupra argumentelor invocate sau asupra temeiniciei concluziilor Comisiei. În opinia sa, motivarea se limitează la preluarea concluziilor și la respingerea apărărilor sale, fără o justificare concretă în fapt și în drept.

44.Totodată, reclamantul a susținut că hotărârea Plenului Consiliul Superior al Magistraturii nr. 714/44 din 23 decembrie 2024 cu privire la raportul Comisiei de evaluare externă a candidatului la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, Vladimir Adam nu este întemeiată, or, în speță dubiile care duc la nepromovare nu ating nivelul de seriozitate necesar pentru a fi astfel calificate.

45. În acest sens reclamantul a indicat că conduita sa în cele trei cazuri privind declararea averii nu poate fi calificată drept o conduită ilegală premeditată, menită

să ascundă averea sau modul de dobândire a acesteia. Comisia și CSM au omis să analizeze lipsa gravității faptelor, caracterul lor neintenționat și inexistența unor prejudicii semnificative.

46. La aprecierea gravității, Comisia de evaluare și CSM trebuiau să examineze toate circumstanțele obiective, inclusiv valoarea bunurilor nedeclareate, existența unor discrepanțe financiare semnificative, caracterul repetat și intenționat al faptelor, precum și impactul acestora asupra interesului public și a încrederii societății. Aceste elemente nu justifică aplicarea celei mai severe sancțiuni.

47. Totodată, potrivit art. 24 pct. 4 din Regulamentul Comisiei și jurisprudenței CtEDO în cauza Kyprianou c. Cipru (§118), „dubii serioase” pot exista doar dacă se întemeiază pe fapte verificabile și pe temeri justificate în mod obiectiv.

48. Cu privire la dubiul reținut de Comisia de evaluare și CSM referitor la pretinsul contract de comodat și dreptul de uzufruct asupra unor mijloace de transport, reclamantul a susținut că nu a cunoscut despre încheierea contractului de comodat pe numele soției sale privind automobilul Mitsubishi Lancer a/f 2006, iar dreptul de uzufruct asupra automobilului Honda CRV a/f 2016 a fost declarat la ANI în anul 2023, anterior inițierii procedurii de evaluare, în vederea conformării obligațiilor legale și fără intenția de a ascunde acest drept.

49. În cadrul evaluării reclamantul a demonstrat că ambele autoturisme au fost utilizate exclusiv de soția și cumnatul său A.P., aspect confirmat de probele privind traversarea frontierei, încheierea polițelor de asigurare, achitarea amenzilor și de constatarea Comisiei că acesta nu a utilizat și nu a condus automobilul Honda CRV a/f 2016. Totodată, nu a fost contestat faptul că autoturismele au fost procurate din mijloacele financiare ale cumnatului și îi aparțin acestuia.

50. În aceste condiții, concluzia Comisiei potrivit căreia reclamantul „probabil” ar fi cunoscut situația juridică a autoturismelor se întemeiază pe simple presupuneri și contravine principiului echității procedurii de evaluare. De asemenea, prin aprecierea diferită a unor situații de fapt similare, Comisia a încălcat art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 65/2023, precum și art. 23 și art. 137 din Codul administrativ. Prin urmare, ținând cont de practica anterioară a Comisiei și de circumstanțele cauzei, nedeclararea folosinței gratuite a automobilului de către soția reclamantului nu generează dubii serioase privind integritatea reclamantului și nu constituie un temei de nepromovare a evaluării în sensul art. 11 din Legea nr. 65/2023.

51. Referitor la dubiu privind contractarea unui credit de la MAIB și rambursarea parțială a acestuia de către cumnatul A.P., reclamantul a indicat că argumentele acestuia infirmă caracterul serios al dubiilor reținute de Comisia de evaluare, or, a acționat cu bună-credință, declarând în mod constant, începând cu anul 2014 și până la stingerea integrală a obligației, atât existența contractului de credit, cât și valoarea acestuia, respectând integral obligațiile de declarare.

52. Totodată, transmiterea unei părți din suma creditată către cumnatul său, A.P., nu a prejudiciat interesele băncii, interesele publice sau alte interese private, afirmații care trebuiau verificate inclusiv prin solicitarea poziției instituției bancare.

53. Conform art. 11 alin. (4) lit. e) din Legea nr. 65/2023, verificarea contractelor de credit este relevantă doar în măsura în care acestea generează beneficii de ordin financiar. Or, reclamantul a explicat constant, atât în răspunsurile scrise, cât și în cadrul audierii, că transmiterea banilor către A.P. nu i-a adus niciun avantaj financiar, ci a avut exclusiv scopul de a sprijini o rudă apropiată. Riscul neachitării creditului era suportat integral de reclamant, obligațiile fiind garantate cu ipotecă, iar banca și-a păstrat dreptul de a-și recupera creanța din valorificarea bunului ipotecat. De altfel, banca a acceptat plățile efectuate de A.P. în contul creditului, fără a formula obiecții.

54. Vladimir Adam a indicat că și la acest aspect Comisia de evaluare a apreciat diferit situațiile comparabile, fără a demonstra existența unor circumstanțe excepționale care să justifice tratamentul diferențiat aplicat acestuia.

55. Cu referire la dubiul privind înstrăinarea unui lot de teren, reclamantul a demonstrat că dreptul de proprietate a fost dobândit de soția sa în cadrul procedurii de privatizare, aceasta locuind separat de reclamant. Totodată, reclamantul nu a participat la înstrăinarea terenului și nu a semnat contractul de vânzare-cumpărare.

56. Pe parcursul procedurii de evaluare, reclamantul a explicat că terenul a fost utilizat ca teren agricol de părinții soției, iar privatizarea a fost realizată de cumnatul său, A.P., în baza unei procuri eliberate de soția sa, fără implicarea reclamantului. Aceste susțineri nu au fost combătute și nici infirmate prin probe administrate de Comisie.

57. De asemenea, în cadrul evaluării nu s-a constatat că reclamantul ar fi acționat cu intenția de a ascunde bunul, că ar fi urmărit disimularea averii sau că bunul ar reprezenta avere nejustificată ori dobândită ilicit. Reclamantul a declarat constant bunurile deținute împreună cu membrii familiei, fără a i se reține încălcări ale regimului de declarare a veniturilor, averii și intereselor personale.

58. În consecință, Vladimir Adam a susținut că niciunul dintre dubiile invocate de Comisia de evaluare nu întrunește condițiile unei încălcări grave a regulilor de etică și conduită profesională, în sensul art. 11 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 65/2023.

59. Reclamantul a invocat dezacordul cu concluzia privind averea nejustificată pentru anii 2015, 2020-2022, susținând că în cadrul audierilor în fața Comisiei nu a fost audiat și nici întrebat privitor la dubiile invocate în decizie în ce privește discrepanța între venituri și cheltuieli, considerând că dubiile înaintate anterior au fost atenuate, din motiv că a prezentat în cadrul rundelor de întrebări, răspunsuri exhaustive care au clarificat situația sa financiară pentru anii înaintați ca dubii, nefiind stabilite discrepanțe între venituri și cheltuieli.

60. În acest sens a indicat că atât Comisia de evaluare, cât și CSM au acceptat existența economiilor în numerar de 200.000 MDL, excluzând astfel anul 2014

din categoria dubiilor. În consecință, la calculul disponibilului financiar pentru anul 2015, Comisia trebuia să includă atât economiile de 200.000 MDL, cât și soldul pozitiv de 63.866 MDL, or, acesta nu avea obligația de a declara economiile în numerar. Dacă suma de 200.000 MDL, ar fi fost luată în considerare, soldul negativ de 128.891 MDL nu s-ar fi creat.

61. Acesta a apreciat critic concluzia Comisiei potrivit căreia nu ar fi furnizat informații suficiente privind aceste economii, deoarece informațiile nu au putut fi prezentate integral în prima rundă de întrebări din cauza perioadei îndelungate de timp (12 ani) și a termenului de 5 zile acordat de Comisie, însă au fost completate ulterior. În aceste condiții, omisiunea inițială nu putea justifica excluderea din calcul a economiilor de 200.000 MDL.

62. Pentru anul 2020, Comisia a omis nejustificat includerea sumei de 75.000 MDL cu titlu de economii, deși aceasta provenea din economiile anului 2019, asupra cărora nu au fost reținute dubii. Totodată, la venituri urma să fie inclusă și suma de 81.800 MDL, reprezentând mijloace bănești provenite din salarii și retrase din contul bancar.

63. Totodată, Comisia a supraevaluat cheltuielile suportate de către reclamant pentru procurarea autoturismului procurat în anul 2020 și declarat la ANI cu suma de 297.000 MDL, or, efectiv a achitat suma de 226.371 MDL, iar diferența de 70.629 MDL reprezenta rambursări ale creditului de micro-finanțare efectuate în anul 2021, neputând fi imputată anului 2020. La fel, Comisia a calculat eronat cheltuielile privind rambursarea creditelor MAIB și „Microinvest”, reținând suma de 352.376 MDL în loc de 252.687 MDL. Diferența de aproximativ 99.689 MDL rezultă din dubla includere a rambursării creditului către „Microinvest”, deja contabilizată la cheltuielile aferente achiziționării autoturismului.

64. Reclamantul la fel a indicat că pentru anul 2021 diferența negativă de 95.743 MDL nu corespunde situației reale. Comisia a inclus nejustificat la cheltuieli suma de 52.300 MDL aferentă vacanțelor, deși reclamantul a precizat că valorile indicate în declarații sunt estimative, iar vacanțele au fost achitate din surse diferite și anume soția și fiul au suportat din mijloace proprii cheltuielile aferente vacanței în Turcia, iar vacanța în Egipt a fost achitată din economiile familiei. Totodată, suma de 194.054 MDL, reprezentând disponibilități bănești existente în conturile bancare, nu putea fi calificată drept cheltuială. De asemenea, Comisia a omis nejustificat includerea economiilor de 50.000 MDL, provenite din anii precedenți, deși a acceptat reportarea unor economii similare pentru aceeași perioadă.

65. Comisia și pentru anul 2022 a reținut eronat un sold negativ de 90.975 MDL cu care reclamantul nu este de acord, deoarece această sumă reprezenta venituri salariale păstrate în conturile bancare și neutilizate, neputând fi încadrată la cheltuieli. În același mod, au fost incluse nejustificat la cheltuieli sumele de 194.654 MDL și 256.359 MDL, reprezentând economii și venituri salariale existente în conturi. Totodată, suma de 26.720 MDL a fost exclusă ulterior din cheltuieli chiar de către Comisie, în baza informațiilor suplimentare prezentate, confirmând caracterul eronat al calculelor inițiale.

66. În final reclamantul a indicat că CSM neîntemeiat nu a admis ca și probă declarația lui A.P. și contractul de vânzare-cumpărare a locuinței, or, aceste înscrisuri înfirmă concluzia Comisiei potrivit căreia A.P. nu avea capacitatea financiară de a rambursa creditul către bancă. Contractul de vânzare-cumpărare demonstrează existența resurselor financiare necesare pentru executarea obligațiilor asumate și, implicit, înlătură dubiile reținute de Comisie cu privire la capacitatea financiară a lui A.P.

67. Vladimir Adam a indicat că aceste probe nu au fost prezentate în fața Comisiei, deoarece nu cunoștea despre tranzacția încheiată de A.P., iar contractul i-a fost transmis abia ulterior, motiv pentru care imposibilitatea prezentării lor în etapa evaluării este obiectiv justificată.

D. Poziția Consiliului Superior al Magistraturii

68. La 21 februarie 2025, CSM a depus referință, prin care a solicitat respingerea contestației depuse de Vladimir Adam împotriva hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 714/44 din 23 decembrie 2024.

69. CSM a susținut că actul contestat reprezintă rezultatul unei proceduri desfășurate în temeiul Legii nr. 65/2023, fără vicii procedurale grave sau omisiuni determinante. Potrivit pârâtului, evaluarea externă a fost realizată cu respectarea cadrului legal, hotărârea Plenului este legală și suficient motivată, iar criticile reclamantului derivă fie dintr-o interpretare eronată a normei, fie exced limitelor controlului judiciar prevăzute de art. 17 alin. (2) din lege, fie nu demonstrează un impact real asupra rezultatului evaluării.

70. În acest sens, CSM a structurat apărarea pe mai multe aspecte: legalitatea componenței Comisiei, cererea de suspendare, pretinsa încălcare a art. 6 și 8 CEDO, motivarea hotărârii, precum și temeinicia dubiilor reținute în raport.

71. În ceea ce privește compunerea Comisiei, CSM a calificat criticile reclamantului drept eronate și lipsite de relevanță. Acesta a invocat pretinsa incompatibilitate a unui membru al Comisiei, Lavly Perling, pe motivul exercitării unei funcții politice în Estonia. CSM a respins această teză, arătând că interdicția prevăzută de art. 7 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 65/2023, astfel cum a fost interpretată prin Legea nr. 180/2023, vizează exclusiv apartenența la partide politice din Republica Moldova în ultimii 3 ani, nefiind aplicabilă activității politice desfășurate în afara țării.

72. CSM a invocat și jurisprudența Curții Constituționale, subliniind că interpretarea legislativă este o prerogativă constituțională a legiuitorului și trebuie aplicată ca atare. Totodată, a arătat că obiecțiile privind componența Comisiei nu au fost ridicate în procedura administrativă, ci doar în fața instanței, ceea ce le reduce credibilitatea.

73. Cu privire la cererea de suspendare, CSM a susținut că situația invocată de reclamant nu este comparabilă cu alte cauze indicate (precum cauza Manoli), întrucât în speță Comisia a reținut atât dubii de integritate etică, cât și financiară. Prin urmare, diferențele de situație justifică un tratament procedural distinct.

74. Referitor la art. 6 și 8 CEDO, CSM a arătat că procedura de evaluare a respectat garanțiile de echitate, reclamantul având posibilitatea de a prezenta explicații și documente, iar examinarea a fost realizată în ședință publică. De asemenea, hotărârea CSM este supusă controlului judiciar, ceea ce asigură existența unui remediu efectiv.

75. În privința motivării, CSM a susținut că hotărârea contestată, coroborată cu raportul Comisiei, permite în mod clar înțelegerea raționamentului decizional și respectă exigențele art. 6 CEDO, motivarea nefiind condiționată de răspunsul exhaustiv la fiecare argument invocat.

76. Pe fond, CSM a afirmat că dubiile reținute sunt serioase și susținute probator, invocând o diferență patrimonială negativă semnificativă (circa 586.612 MDL) și depășirea pragului legal relevant. De asemenea, a menționat omisiuni privind împrumuturi, bunuri imobile și drepturi de folosință asupra unor vehicule, apreciate ca indicând deficiențe de integritate financiară.

77. În ansamblu, CSM a susținut că aceste elemente, coroborate, justifică concluzia de nepromovare a evaluării, iar explicațiile reclamantului nu au fost de natură să înlăture dubiile reținute.

E. Poziția Comisiei de evaluare externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție

78. La 27 februarie 2025, Comisia de evaluare a depus referință, solicitând respingerea acțiunii formulate de Vladimir Adam ca neîntemeiată. Comisia a susținut că hotărârea CSM este legală și întemeiată, întrucât reflectă concluziile unui raport elaborat cu respectarea strictă a procedurii prevăzute de Legea nr. 65/2023 și nu reprezintă o apreciere arbitrară, lipsită de bază factuală.

79. Comisia a structurat apărarea pe trei paliere: (i) clarificarea rolului său procesual, (ii) demonstrarea respectării garanțiilor procedurale și (iii) combaterea criticilor de fond, inclusiv a celor privind drepturile fundamentale și pretinsa lipsă a „dubiilor serioase”.

80. În primul rând, Comisia a invocat că nu are calitate de pârât, întrucât nu emite actul administrativ final, acesta aparținând exclusiv CSM. Rolul său este unul evaluativ, iar raportul întocmit nu produce efecte juridice directe, acestea derivând doar din hotărârea CSM. Prin urmare, controlul judiciar vizează actul final, nu raportul ca act autonom.

81. Pe fond, Comisia a arătat că procedura de evaluare a respectat toate etapele legale: colectarea informațiilor din surse instituționale, trei runde de întrebări adresate reclamantului, analizarea răspunsurilor, audierea publică și posibilitatea depunerii de probe inclusiv ulterior audierii. În viziunea sa, aceste garanții demonstrează că reclamantul a avut multiple posibilități efective de a-și clarifica situația.

82. Comisia a mai subliniat că raportul a fost adoptat la 26 noiembrie 2024 și transmis reclamantului la 28 noiembrie 2024, anterior ședinței CSM, ceea ce

excluce caracterul surpriză al concluziilor și asigură posibilitatea unei reacții informate în fața Plenului.

83. De asemenea, Comisia a arătat că hotărârea CSM confirmă expres respectarea procedurii, ceea ce constituie o verificare instituțională suplimentară a legalității evaluării.

84. În ceea ce privește drepturile fundamentale, Comisia a susținut că ingerințele în viața privată sunt inerente procedurii de evaluare, dar sunt prevăzute de lege, urmăresc un scop legitim (integritatea sistemului judiciar) și sunt însoțite de garanții suficiente, inclusiv acces la dosar, audiere publică și control judiciar ulterior. Totodată, a arătat că reclamantul nu a solicitat măsuri procedurale alternative, precum limitarea publicității ședinței.

85. Pe fondul evaluării, Comisia a invocat standardul „dubiilor serioase”, arătând că acestea se bazează pe neconcordanțe concrete între declarații, documente și date oficiale. Explicațiile reclamantului au fost considerate incomplete sau necoroborate probator, nefiind apte să înlăture dubiile.

86. În concluzie, Comisia a apreciat că criticile reclamantului sunt în esență declarative, nefiind demonstrate erori procedurale grave sau omisiuni factuale decisive care să poată schimba rezultatul evaluării în sensul art. 17 alin. (2) din Legea nr. 65/2023.

F. Poziția părților în ședință publică

87. În ședința de judecată, reclamantul Vladimir Adam a susținut circumstanțele de fapt și de drept din cerere cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acțiunii în sensul formulat.

88. Reclamantul a declarat că, nu a cunoscut despre perfectarea contractului de comodat pe numele soției sale pentru conducerea mijlocului de transport de model Mitsubishi Lancer a/f 2006.

89. Automobilul Honda CR-V a fost utilizat exclusiv de cumnatul său, care a fost implicat într-un accident; ulterior, vehiculul a fost avariat și vândut pentru piese. Reclamantul nu știa dacă soția sa a folosit vreodată acest automobil. Nu l-a declarat deoarece nu l-a utilizat, folosind propriul mijloc de transport. Referitor la traversarea frontierei în anul 2019 cu acest automobil împreună cu soția, reclamantul a precizat că a existat doar o singură deplasare, menționând că el și soția locuiesc separat. Soția sa, fiind funcționar public, urma să declare automobilul. Totuși, în anul 2023, aceasta l-a declarat după ce a fost contactată de un reprezentant ANI și informată despre obligația respectivă.

90. În ceea ce privește împrumutul acordat cumnatului A.P., reclamantul a menționat că, în anul 2014, a declarat contractul de credit în nume propriu, însă o parte din bani a împrumutat cumnatului A.P., cu condiția ca acesta să achite ratele lunare. Nu a informat banca și nu a renegociat condițiile contractului. De asemenea, nu a pus în discuție capacitatea de plată a cumnatului, considerând acest aspect incomod.

91. Referitor la înstrăinarea terenului, reclamantul a indicat că acesta era un teren agricol deținut de socrii săi. Nu l-a declarat deoarece nu i-a aparținut și nu l-a utilizat niciodată. A acordat soției o procură pentru privatizare, iar aceasta a realizat procedura. Reclamantul admite că ar fi trebuit să declare terenul, însă nu a cunoscut această obligație.

92. Cu privire la raportul dintre cheltuieli și venituri pentru anul 2015, reclamantul nu este de acord cu suma de 62.700 MDL atribuită vacanței, susținând că aceasta a fost inclusă doar la cheltuieli, nu și la venituri, deși a fost declarată. De asemenea, suma de 16.699 MDL, indicată drept cheltuieli de vacanță, a fost inclusă și la rambursarea împrumutului. În consecință, solicită excluderea acestei sume din cheltuielile de vacanță și menținerea ei la rambursarea creditului.

93. Pentru anul 2020, suma de 297.000 MDL reprezintă prețul automobilului achiziționat, fiind constituită din 135.000 MDL obținuți din vânzarea unui alt automobil și diferența acoperită dintr-un credit. Reclamantul a susținut că nu a declarat economiile din anul 2020, deoarece acestea nu au depășit echivalentul a 15 salarii medii pe economie.

94. Pentru anul 2022, reclamantul a afirmat că unele cheltuieli au fost dublate, inclusiv suma de 26.000 MDL. Totodată, suma de 90.000 MDL, deși se afla intactă în cont, a fost eronat inclusă la cheltuieli.

95. Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Olesea Ciobanu, și-a susținut poziția exprimată în referința depusă, pretinzând asupra caracterului neîntemeiat al acțiunii.

96. La rândul său, reprezentantul Comisiei de evaluare, avocatul Carolina Chebeș, a susținut în cadrul ședințelor de judecată argumentele expuse în referința depusă, solicitând respingerea cererii de contestare.

LEGISLAȚIA ȘI STANDARDELE RELEVANTE

97. Art. 2 alin. (2) din Codul administrativ stabilește următoarele:

„(2) Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.”

98. Art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 65/2023 statuează că:

„(1) Comisia de evaluare este independentă funcțional și decizional față de orice persoane fizice sau juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, inclusiv față de fracțiunile parlamentare și partenerii de dezvoltare, care au participat la desemnarea membrilor acesteia.

(2) În activitatea sa, Comisia de evaluare se conduce de Constituție, de prezenta lege și de alte acte normative ce reglementează domeniile conexe activității sale. Procedura de evaluare este stabilită de prezenta lege și de regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de evaluare.”

99. Art. 11 alin. (1), (2) lit. a) și (3) lit. a) din Legea nr. 65/2023 prevede că:

„(1) În sensul prezentei legi, evaluarea constă în verificarea integrității etice și celei financiare a subiecților indicați la art.3 alin.(1).

(2) Se consideră că judecătorul nu corespunde criteriului de integritate etică dacă Comisia de evaluare are dubii serioase determinate de faptul că:

a) în ultimii 5 ani, acesta a încălcat grav regulile de etică și conduită profesională a judecătorilor, a procurorilor sau, după caz, a altor profesii, precum și dacă a avut un comportament arbitrar sau a emis acte arbitrare, în ultimii 10 ani, contrare normelor imperative ale legii, iar Curtea Europeană a Drepturilor Omului stabilise, anterior adoptării actului, că o decizie similară a fost contrară Convenției Europene pentru Drepturile Omului;

(3) Se consideră că judecătorul nu corespunde criteriului de integritate financiară dacă Comisia de evaluare are dubii serioase determinate de faptul că:

a) diferența dintre avere, cheltuieli și venituri, pentru ultimii 12 ani, depășește, în total, 20 de salarii medii pe economie, în cuantumul stabilit de Guvern pentru anul în care a început evaluarea judecătorului”

100. Art. 16 alin. (1), (2), (3), (4) din Legea nr. 65/2023 prevede că:

„(1) În urma evaluării judecătorului, Comisia de evaluare întocmește un raport motivat cu privire la evaluare care să conțină propunerea privind promovarea sau nepromovarea evaluării.

(2) Raportul cu privire la evaluare se aprobă de către Comisia de evaluare cu votul majorității membrilor prezenți. Membrii Comisiei de evaluare nu se pot abține de la vot.

(3) Raportul cu privire la evaluare conține faptele relevante, motivele și concluzia privind promovarea sau nepromovarea evaluării.

(4) Se consideră că judecătorul nu a promovat evaluarea dacă s-a constatat existența unui sau mai multor temeiuri de necorespondere cu criteriile prevăzute la art.11.”

101. Art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 65/2023 statuează că:

„(1) Consiliul Superior al Magistraturii examinează în ședință publică, în baza dosarului de evaluare recepționat de la Comisia de evaluare, rezultatele evaluării judecătorului. Judecătorul poate prezenta informații suplimentare pe care le consideră relevante doar dacă probează că a fost în imposibilitatea de a le prezenta anterior. Reprezentantul Comisiei de evaluare și judecătorul evaluat, în persoană, sunt în drept să își prezinte poziția.

(2) Prin hotărâre motivată, adoptată în cel mult 30 de zile de la recepționarea documentelor menționate la art.16 alin.(6), Consiliul Superior al Magistraturii:

a) acceptă raportul cu privire la evaluare și constată promovarea sau nepromovarea evaluării;

b) respinge raportul cu privire la evaluare și dispune, o singură dată, reluarea procedurii de evaluare a judecătorului, dacă constată circumstanțe de fapt sau erori procedurale care puteau duce la promovarea sau, după caz, nepromovarea evaluării;

c) după recepționarea raportului cu privire la evaluare, întocmit ca urmare a reluării procedurii de evaluare, prevăzută la lit.b), acceptă raportul conform lit.a) sau îl respinge și constată promovarea sau nepromovarea evaluării.”

102. Art. 18 alin.(1), alin. (2), (2¹) și (2²) din Legea nr. 65/2023 reglementează următoarele:

„(1) Prin derogare de la prevederile Codului administrativ, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii prevăzută la art.17 alin.(4) poate fi contestată de către

judecătorul vizat sau de către Comisia de evaluare la Curtea Supremă de Justiție în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii motivate a Consiliului Superior al Magistraturii. Depunerea contestației suspendă executarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii. În perioada examinării contestației, judecătorul vizat nu poate emite acte judecătorești de dispoziție.

(2) Contestația se depune la Curtea Supremă de Justiție și se examinează în termen de 30 de zile de un complet format din 3 judecători care au promovat evaluarea și nu au activat în cadrul Curții Supreme de Justiție până la data de 31 decembrie 2022."

(2¹) Curtea Supremă de Justiție:

1) respinge contestația;

2) admite contestația și:

a) dispune, o singură dată, reluarea procedurii de evaluare de către Comisia de evaluare;

b) dispune, o singură dată, reluarea procedurii de evaluare de către Consiliul Superior al Magistraturii;

c) constată promovarea sau nepromovarea evaluării în cazul anulării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii emise după reluarea procedurii de evaluare.

(2²) Curtea Supremă de Justiție admite contestația doar dacă constată că, în cadrul procedurii de evaluare, au fost admise erori procedurale grave care afectează caracterul echitabil al procedurii de evaluare sau că există circumstanțe de fapt care puteau duce la promovarea sau nepromovarea evaluării."

103. La 16 ianuarie 2025, Curtea Constituțională a verificat constituționalitatea unor prevederi din Legea nr. 65/2023 și din Legea nr. 252/2023, care se refereau la posibilitatea acumulării și prezentării informațiilor relevante privind verificarea averii și clarificarea dubiilor, reținând următoarele:

„120. Curtea a observat că competența comisiilor de a acumula informații relevante de la orice persoană este însoțită de obligația legală de a le verifica, așa cum prevede articolul 4 alin.(5) lit.a) din aceeași lege. De asemenea, prin utilizarea cuvântului „relevante” legislatorul obligă comisiile să rețină spre examinare doar informațiile care au importanță din perspectiva criteriilor de evaluare. Curtea a observat că, la etapa acumulării informației despre subiectul evaluat, articolul 14 alin.(10) din Lege stabilește limitele informațiilor care pot fi utilizate pentru evaluarea subiectului. Curtea a constatat că subiectul evaluării poate prezenta orice dovezi pe care le consideră relevante pentru clarificarea dubiilor comisiei de evaluare (articolul 14 alin.(7) din Lege). Totodată, la etapa audierii subiectului, legea prevede că după analiza informației acumulate completul de evaluare îi comunică subiectului evaluării, în formă scrisă, toate dubiile pe care le are în privința acestuia și care urmează a fi discutate în cadrul audierii, oferindu-i acces la materialele din dosarul de evaluare în legătură cu dubiile respective (articolul 16 alin.(1) din Lege). În fine, legea prevede și obligația membrilor comisiilor de evaluare de a asigura confidențialitatea datelor acumulate în legătură cu evaluarea subiectului (articolul 10 alin.(1) lit.b) din Lege). Mai mult, acumularea acestor informații nu poate avea loc prin mijloace ilegale, de vreme ce comisiile de evaluare sunt și ele supuse legislației din Republica Moldova. Prin urmare, Curtea a reținut că dreptul garantat de articolul 28 din Constituție nu este afectat în mod disproporționat. În consecință, decide și analiza pe baza articolului 23 din Constituție.”

104. La pct. 127 din hotărârea Curții Constituționale din 16 ianuarie 2025 privind verificarea constituționalitatea unor prevederi din Legea nr. 65/2023 și din Legea nr. 252/2023, s-a menționat că:

„127. Cu privire la incidența articolului 125¹ din Constituție, Curtea a observat că la etapa evaluării subiectului de către Comisia de evaluare, Comisia acumulează informații despre persoana evaluată, o verifică și anexează informațiile relevante la materialele dosarului (articolele 4 alin.(5) lit. a), 14 alineatele (1) și (11) din Lege). După analiza informației acumulate de către Comisia de evaluare, subiectului evaluării i se oferă acces la materialele dosarului (articolul 16 alin.(1) din Lege). Pe durata evaluării, subiectul are dreptul să prezinte, în formă scrisă, date și informații suplimentare pe care le consideră relevante (articolul 16 alin.(5) lit.d) din Lege). De asemenea, în fața Consiliului, subiectul evaluării poate prezenta informații suplimentare pe care le consideră relevante doar dacă probează că s-a aflat în imposibilitatea de a le prezenta anterior (articolul 18 alin.(1) din Lege). Astfel, Curtea a reținut că norma contestată este însoțită de suficiente garanții care-i permit Consiliului Superior al Procurorilor să aibă în vedere atât informațiile acumulate de comisia de evaluare, cât și informațiile prezentate de subiectul evaluat. Prin urmare, articolul 125¹ din Constituție nu este afectat.”

105.Pct. 3.5 din Anexa la Regulamentul de evaluare al Comisiei independente de evaluare externă a judecătorilor și candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, în temeiul Legii nr. 65/2023, în vigoare la perioada de referință prevedea că:

„Cheltuielile de consum pentru populație (CCP) sunt determinate și publicate anual de Biroul Național de Statistică (BNS). Aceste cheltuieli includ următoarele categorii: 1) produse alimentare și băuturi nealcoolice; 2) băuturi alcoolice și articole de tutungerie; 3) îmbrăcăminte și încălțăminte; 4) întreținerea locuinței, apă, electricitate și gaze; 5) mobilier, echipamente de uz casnic și întreținerea de rutină a acestora; 6) sănătate; 7) transport; 8) comunicare; 9) recreere și cultură; 10) educație; 11) restaurante și hoteluri; 12) bunuri și servicii diverse. Suma exactă pe fiecare candidat este calculată de Secretariatul Comisiei folosind datele BNS, ținând cont de numărul membrilor familiei, zona de reședință (rurală sau urbană) CCP parte din „cheltuieli” (sau fluxurile de numerar de ieșire).”

106.Pct. 3.6 din Anexa la Regulamentul de evaluare al Comisiei independente de evaluare externă a judecătorilor și candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, în temeiul Legii nr. 65/2023, în vigoare la perioada de referință reglementa următoarele:

„Dacă ieșirile subtotale sunt mai mari decât veniturile subtotalului, atunci există un dezechilibru financiar cu privire la declarant.”

107. În cauza *Thanza v. Albania*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat următoarele aspecte referitoare la estimările cheltuielilor pentru trai în baza metodelor statistice, reținând următoarele:

„102. Argumentul principal al reclamantului se referă mai degrabă la presupusa lipsă a unei metode unice de calculare a cheltuielilor de trai, ceea ce a afectat negativ argumentul său referitor la capacitatea sa de economisire în anii 1990. Deși SAC a identificat necesitatea unei metodologii uniforme în 2021 (a se vedea paragraful 91

de mai sus), Curtea observă că abordarea IQC în cazul reclamantului din 2018 nu pare să fi fost arbitrară sau în mod vădit nerezonabilă. Documentul metodologic al IQC se referea la o estimare calculată proporțional cu anii pentru care exista obligația de declarare. IQC a considerat în cele din urmă că aproximativ 3 EUR pe zi pentru fiecare persoană din gospodărie trebuia considerat costul minim al vieții la momentul respectiv (a se vedea paragraful 28 de mai sus). Curtea consideră că estimarea organismelor de verificare a cheltuielilor de trai esențiale în acest context nu a fost arbitrară sau în mod vădit nerezonabilă.”

108. Comisia de la Veneția și Direcția Generală a Drepturilor Omului și Stat de Drept a Consiliului Europei au exprimat anterior, în alte contexte, opinia că situațiile critice din domeniul justiției, precum nivelurile extrem de ridicate de corupție, pot justifica măsuri la fel de radicale, cum ar fi un proces de verificare a judecătorilor în funcție. În cele din urmă, revine autorităților moldovenești responsabilitatea de a decide dacă situația actuală din sistemul judiciar constituie o bază suficientă pentru supunerea tuturor judecătorilor, procurorilor, precum și a membrilor CSM și CSP, unor evaluări extraordinare de integritate.

109. Art. 4 alin. (1), lit. b) și lit. d) din Legea nr. 1264-XV din 19 iulie 2002 privind declararea și controlul veniturilor și al proprietății persoanelor cu funcții de demnitate publică, judecătorilor, procurorilor, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcție de conducere în vigoare până la 01 august 2016 prevedea că:

„(1) Persoanele menționate la art.3 declară:

b) bunurile mobile și imobile de toate tipurile, deținute în proprietate, cu drept de uzufruct, de uz, de abitație, de suprafață ori aflate în posesia declarantului sau a membrilor familiei lui în baza contractelor de mandat, de comision, de administrare fiduciară, precum și a contractelor translativ de posesie și de folosință (locățiune, arendă, leasing, comodat) la data depunerii declarației cu privire la venituri și proprietate;

d) activele financiare, adică conturile bancare, fondurile de investiții, formele echivalente de economisire și investire, plasamentele, obligațiunile, cecurile, cambiile, certificatele de împrumut, alte documente care încorporează drepturi patrimoniale ale declarantului sau ale membrilor familiei lui, investițiile directe în monedă națională sau în valută străină făcute de el sau de membrii familiei lui, precum și alte active financiare.”

110. Art. (2) din nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale stabilește că:

„Membru de familie – soțul/soția, copilul minor, inclusiv cel adoptiv sau persoana aflată la întreținere a subiectului declarării. ”

111. Art. 4 alin. (1), lit. b) și lit. d) din nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale reglementează că:

„(1) Subiecții prevăzuți la art.3 alin.(1) declară:

b) orice mijloc de transport și orice bun imobil, inclusiv construcțiile nefinalizate, din țară și de peste hotare, deținute în proprietate, cu drept de uzufruct, de uz, de abitație, de suprafață de subiectul declarării, de membrii familiei lui și de concubinul/concubina lui, ori aflate în posesia acestora în baza unor contracte de mandat, de comision, de administrare fiduciară, unor contracte translativ de posesie și de folosință;

d) orice activ financiar deținut de subiectul declarării, de membrii familiei lui și de concubinul/concubina lui, inclusiv în conturile bancare, în unitățile de fond în fondurile de investiții sau de asigurări, în formele echivalente de economisire și investire, în plasamente, în obligațiuni, în cecuri, în cambii, în certificatele de împrumut și alte documente ce încorporează drepturi patrimoniale personale, în alte active financiare, dacă valoarea unitară a fiecăruia depășește două salarii medii lunare pe economie.”

112. Pct. 6, pct. 6.1.1 și pct. 6.6¹.7 din Codul de etică al Procurorilor aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr. 4 din 27 mai 2016 reglementează că:

„Pct. 6. Procurorii se află în serviciul societății, sunt responsabili de conduita lor și au datoria ca prin fiecare acțiune și decizie să onoreze jurământul depus, respectând cele mai înalte standarde de etică și conduită potrivit următoarelor principii: supremației legii; independenței; integrității; imparțialității; profesionalismului; colegialității; transparenței; confidențialității; corectitudinii.

Pct. 6.1.1. Procurorul trebuie să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecătii echitabile cum sunt prevăzute în articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor;

Pct. 6.6¹.7. Procurorul trebuie să nu tănuiască și să nu denatureze informațiile privind averile deținute sau conflictele de interes, acestea urmând a fi făcute publice în virtutea funcției.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

Principii generale

113. Curtea Supremă de Justiție reiterează că conform art. 36 alin. (2) din Codul administrativ, în aplicarea supremației dreptului, instanța judecătorească de contencios administrativ ia în considerare jurisprudența CtEDO. Potrivit acestei jurisprudențe, obligația instanței judecătorești de motivare a hotărârilor judecătorești nu poate fi înțeleasă că impunând un răspuns pentru fiecare argument (hot. García Ruiz v. Spania, 1999, § 26). Totuși, orice argument decisiv pentru rezultatul procedurii necesită un răspuns clar (hot. Ruiz Torija v. Spania, 1994, § 30; și, pentru comparare, Petrović și Alții v. Muntenegru, 2018, § 43), în special argumentele cu privire la drepturile și obligațiile garantate de Convenția Europeană pentru Drepturile Omului (hot. Fabris v. Franța, 2013, § 72 in fine; Paun Jovanović v. Serbia, 2023, § 108).

114. Prin urmare, instanța de judecată are obligația de a analiza cu atenție și de a răspunde motivat oricăror aspecte esențiale invocate de părți, asigurând astfel transparența și previzibilitatea actului de justiție, în conformitate cu principiile statului de drept și cu exigențele unui proces echitabil.

115. În acest sens, pentru a răspunde argumentelor din acțiunea reclamantei, CSJ urmează să clarifice următoarele aspecte:

a. Relația dintre Codul administrativ și Legea nr. 65/2023;

- b. Sarcina probațiunii în cadrul evaluării externe;
- c. Cazurile în care CSJ poate admite contestația.

Relația dintre Codul administrativ și Legea nr. 65/2023

116. Atât Codul administrativ cât și Legea nr. 65/2023 sunt legi organice, adică au putere juridică egală. Legea nr. 65/2023 a fost votată în lectură finală după adoptarea Codului administrativ și reglementează în detaliu procedura de evaluare externă, modul de adoptare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii și de examinare a contestației împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii adoptate în temeiul Legii nr. 65/2023.

117. Evaluarea externă este reglementată de o lege adoptată de Parlament în anul 2023, după consultarea repetată cu Comisia de la Veneția, iar majoritatea recomandărilor Comisiei de la Veneția au fost acceptate. Legea a fost adoptată pentru a asigura integritatea judecătorilor Curții Supreme de Justiție și a spori încrederea publică în sistemul de justiție. Comisia de la Veneția a examinat inclusiv necesitatea evaluării externe și a admis că, în contextul Republicii Moldova, aceasta ar putea avea loc. Până în prezent, Legea nr. 65/2023 a fost modificată de câteva ori. În baza acestei legi a fost creat un mecanism complex de evaluare a judecătorilor Curții Supreme de Justiție și a candidaților pentru funcția de judecător Curții Supreme de Justiție, iar unii judecători deja au fost numiți în funcție după ce au promovat evaluarea.

118. Conform art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, legi derogatorii de la Codul administrativ pot reglementa activitatea administrativă numai dacă acestea sunt absolut necesare și nu contravin principiilor Codului administrativ.

119. Procedura de efectuare a evaluării externe prevăzută de Legea nr. 65/2023 este într-o oarecare măsură diferită de prevederile Codului administrativ în ceea ce privește termenele de procedură, probațiunea, anularea actelor administrative, procedura contenciosului administrativ, etc. Până la o argumentare concretă privind contradicțiile dintre Legea nr. 65/2023 și principiile Codului administrativ, Curtea Supremă de Justiție prezumă că asemenea contradicții nu există. Având în vedere că Legea nr. 65/2023 este o lege specială în raport cu Codul administrativ, atât timp cât contradicție cu principiile Codului administrativ nu au fost stabilite, prevederile Legii nr. 65/2023 au prioritate față de Codul administrativ, iar în cazul aspectelor nereglementate de Legea nr. 65/2023 prevederile Codului administrativ sunt aplicabile în măsura în care nu contravin scopului Legii nr. 65/2023.

Sarcina probațiunii în cadrul evaluării externe

120. Completul notează că, Legea nr. 65/2023 are prioritate față de Codul administrativ. Mai mult, art. 225 alin. (4) din Codul administrativ expres prevede posibilitatea limitării controlului judecătoresc prin legi speciale, cum este Legea nr. 65/2023

121. Conform art. 16 alin. (4) din Legea nr. 65/2023, Comisia de evaluare va considera că persoana nu a promovat evaluarea dacă s-a constatat existența unui

sau mai multor temeiuri de necorespondere cu criteriile prevăzute la art.11, care prevede că persoana nu corespunde criteriilor de integritate dacă Comisia are „dubii serioase”.

122. Prin hotărârea nr. 2 din 16 ianuarie 2025 a Curții Constituționale privind verificarea constituționalitatea unor prevederi din Legea 65/2023, s-a reținut standardele de probă a „dubiilor serioase” aplicat atât de Comisia de evaluare, cât și de către Consiliul Superior al Magistraturii.

123. Astfel, Curtea Constituțională a reținut că, potrivit Dicționarului Explicativ al Limbii Române, cuvântul „dubiu” presupune o lipsă de încredere, iar sinonimele cuvântului „serios” sunt „grav”, „convingător” sau „lipsit de superficialitate”. Curtea a considerat că acești termeni ar putea ghida comisiile de evaluare să-și formeze o opinie cu privire la probele necesare descalificării unui subiect.

124. Totuși, pentru o înțelegere mai precisă a standardului de probă stabilit pentru comisiile de evaluare, Curtea l-a comparat cu standardul de probă stabilit pentru Consiliul Superior al Magistraturii și pentru Consiliul Superior al Procurorilor. Legea prevede că Consiliile pot decide nepromovarea evaluării doar dacă raportul examinat conține „dovezile care confirmă” că subiectul evaluat nu corespunde unuia sau mai multor criterii de integritate. Textul „confirmă” sugerează o certitudine cu privire la neîntrunirea de către subiect a criteriilor legale. Astfel, comparând expresia „dubii serioase” cu textul „dovezile care confirmă”, Curtea a considerat că primul implică mai curând o probabilitate ridicată, fără a se ridica la nivelul certitudinii.

125. Totodată, Curtea a reținut că, prevederile legilor în discuție îi permit subiectului evaluat să-și prezinte punctul de vedere în fața Consiliului. Astfel, potrivit acestora, subiectul evaluat poate prezenta informații suplimentare pe care le consideră relevante dacă probează că a fost în imposibilitate de a le prezenta anterior. Totodată, subiectul evaluării, în persoană, este în drept să își prezinte poziția (articolele 17 alin.(1) din Legea nr.65/2023 și 18 alin.(1) din Legea nr.252/2023).

126. La pct. 108, Curtea Constituțională a observat că articolul 17 alin.(2) din Legea nr.65/2023 nu stabilește niciun standard de probă aplicabil de Consiliul Superior al Magistraturii la examinarea rezultatelor evaluării subiecților. Având în vedere că nepromovarea evaluării conduce la eliberarea din funcție a judecătorilor și că standardul de probă pentru aplicarea acestei măsuri joacă un rol la examinarea proporționalității, Curtea a constatat incidența articolelor 20, 23, 28, 54 și 116 alin.(1) din Constituție.

127. Cu privire la articolul 18 alin.(2) din Legea nr.252/2023, Curtea a reținut că prin utilizarea textului „dovezi care confirmă” din norma contestată legislatorul a stabilit un standard de probă mai ridicat aplicabil de Consiliul Superior al Magistraturii și de Consiliul Superior al Procurorilor, comparativ cu standardul „dubiilor serioase” aplicabil de Comisiile de evaluare. Cuvântul „confirmă”

denotă o certitudine cu privire la neîndeplinirea condițiilor de integritate etică și financiară de către subiectul evaluat.

128. Totodată, în prima lor opinie *amicus curiae* referitoare la proiectul de lege privind verificarea extraordinară a judecătorilor și a procurorilor, Comisia de la Veneția și Directoratul General pentru Drepturile Omului și Preeminența Dreptului au menționat că Consiliul Superior al Magistraturii și Consiliul Superior al Procurorilor nu reprezintă tribunale penale și, astfel, nu este necesar ca acestea să aplice cel mai înalt standard de probă, i.e. standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă”. Având în vedere caracterul mai curând disciplinar al procedurilor în discuție, Comisia și Directoratul au considerat potrivit ca cele două Consilii să utilizeze un standard care le-ar permite să-și bazeze concluzia pe o certitudine coerentă, i.e. „probă suficientă”, „probă care nu poate fi infirmată”, „balanța probabilităților” (CDL-AD(2023)005, 14 martie 2023, § 67).

129. Totodată, potrivit prevederilor art. 11 alin.(4) în coroborare cu art. 15 alin. (1) din Legea nr.65/2023, îi oferă posibilitatea subiectului evaluării să atenueze sau să înlăture dubiile constatate de Comisie. Cu alte cuvinte, în procesul evaluării integrității financiare prin prisma prevederilor art.11 alin.(2) lit. a) din Legea 65/2023, odată constatate dubiile serioase determinate de identificarea unei diferențe între avere, venituri și cheltuieli, subiectul poate prezenta argumente și probe referitoare la caracterul justificat al averii.

Cazurile în care Curtea Supremă de Justiție poate admite contestația

130. În paragraful 136 al hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 16 ianuarie 2025 referitor la argumentul autorilor care susțin că instanța supremă poate să dispună doar reluarea procedurii de evaluare în cazul admiterii contestației, Curtea a reținut că acest argument este invalidat prin litera c) din articolele contestate, care prevede că instanța supremă trebuie să constate promovarea sau nepromovarea evaluării în cazul anulării hotărârii consiliului, respectiv emise după reluarea procedurii de evaluare.

131. Totodată, referitor la argumentul autorilor potrivit căroră competența instanței supreme ar fi limitată prin faptul că nu poate dispune reluarea procedurii de evaluare în cazul constatării unor erori în aprecierea probelor, Curtea a reținut că acest argument este invalidat prin articolele 18 alin.(2²) din Legea nr.65/2023 și 19 alin.(6) din Legea nr.252/2023, care prevăd că contestația poate fi admisă doar dacă se constată că, în cadrul procedurii de evaluare, au fost admise erori procedurale grave care afectează caracterul echitabil al procedurii de evaluare sau că există circumstanțe de fapt care puteau duce la promovarea sau nepromovarea evaluării. Curtea nu a considerat că formularea acestui articol limitează în vreun fel competența Curții Supreme de Justiție de a examina hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii atât în fapt, cât și în drept.

132. Prin urmare, competența Curții Supreme de Justiție la examinarea contestațiilor depuse conform Legii nr. 65/2023 este una mai limitată decât cea prevăzută de Codul administrativ, fapt admis și de art. 225 alin. (4) din Codul administrativ, care prevede că alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de

contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale. Ea poate anula hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii doar în cazurile menționate de Legea nr. 65/2023.

133. Curtea Supremă de Justiție poate ajunge la o concluzie diferită de cea a Consiliului Superior al Magistraturii sau a Comisiei de evaluare. De exemplu, Curtea Supremă de Justiție poate conchide în aceeași cauză că unele dubii serioase constatate de Consiliul Superior al Magistraturii nu există, iar alte dubii există. Existența unui singur dubiu este suficient pentru nepromovarea evaluării externe. După cum rezultă din art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023, Curtea Supremă de Justiție nu poate admite contestația dacă nu constată că, în cadrul procedurii de evaluare, au fost admise erori procedurale grave care afectează caracterul echitabil al procedurii de evaluare sau că există circumstanțe de fapt care puteau duce la promovarea sau nepromovarea evaluării.

Aplicarea principiilor de mai sus în prezenta cauză.

134. Reieșind din conținutul hotărârii CSM în privința candidatului Vladimir Adam s-au constatat dubii care duc la nepromovare, manifestate prin:

- *încălcările ale regimului de declarare a averii la Autoritatea Națională de Integritate*, manifestate prin nedeclararea drepturilor de folosință asupra a două vehicule în perioada 2012-2022, nedeclararea împrumutului acordat cumnatului în perioada anilor 2014-2020, nedeclararea dreptului de proprietate asupra unui teren în 2018 și a veniturilor obținute din vânzarea acestuia;
- *diferența dintre avere, cheltuieli și venituri* (avere nejustificată) pentru anii 2015, 2020, 2021 și 2022.

135. Completul special al Curții Supreme de Justiție se aliniază concluziei CSM precum că candidatul la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție – Vladimir Adam nu corespunde criteriului de integritate etică și financiară stabilit în art. 11 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. a) din Legea nr. 65/2023, deci corect s-a concluzionat că el nu promovează evaluarea externă.

A. Cu privire la necorespunderea integrității etice.

136. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că CSM a reținut necorespunderea integrității etice a reclamantului Vladimir Adam prin prisma că trei omisiuni de declarare a averii de către Vladimir Adam, și anume:

Nedeclararea drepturilor de uzufruct asupra a două vehicule utilizate de soția subiectului în perioada 2012-2016 și 2017-2024.

137. Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că în perioada 2012–2022, soția reclamantului a utilizat în mod constant două autoturisme de model Mitsubishi Lancer a/f 2006 și Honda CR-V a/f 2016, înregistrate pe numele cumnatul reclamantului, fără ca drepturile de folosință asupra acestor bunuri să fie declarate conform legislației. Drepturile de uzufruct asupra vehiculului Mitsubishi Lancer, a/f 2006, au fost înregistrate pe numele soției subiectului de două ori, din 16 iulie 2008 până la 3 mai 2011 și ulterior din 2 iulie 2011 până la

9 septembrie 2017. În mod similar, soției subiectului i s-a eliberat un certificat de înmatriculare (cu drept de comodat) pentru vehiculul Honda CR-V, a/f 2016, la 2 octombrie 2017 pentru o perioadă de 10 ani.

138. În conformitate cu art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 1264/2002, (în vigoare până la 01 august 2016) și art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr.133/2016, subiectul era obligat să declare bunurile mobile și imobile de orice fel deținute, inclusiv drepturile de uzufruct asupra bunurilor deținute de membrii familiei.

139. Din declarațiile cu privire la venituri și proprietate depuse de către Vladimir Adam la ANI pentru anul 2012-2016, precum și, din declarațiile de avere și interese personale depuse pentru anul 2017-2023 rezultă că reclamantul nu a declarat drepturile de uzufruct asupra bunurilor deținute de soția acestuia.

140. Reclamantul a susținut că nu cunoștea detaliile juridice ale raporturilor în baza cărora aceste vehicule erau utilizate de soția acestuia și că nu era obligat să declare situații care, în percepția sa, ținneau de bunuri aparținând unei terțe persoane, respectiv fratele soției.

141. Instanța de judecată reține că aceste argumente au fost în mod corect și justificat respinse de CSM, or, în materia declarării averii și intereselor personale, obligația legală nu se limitează la bunurile aflate în proprietate, ci vizează, în mod esențial, situațiile de posesie efectivă, folosință sau control asupra unor bunuri, inclusiv atunci când acestea aparțin cu drept de proprietate unor terți. Finalitatea regimului de declarare este aceea de a asigura transparența reală a situației patrimoniale și a beneficiilor de care se bucură subiectul și membrii familiei sale, nu doar reflectarea titlurilor de proprietate.

142. În acest context, nu este determinant dacă reclamantul cunoștea sau nu calificarea juridică exactă a raportului de folosință (comodat, uzufruct sau altă formă juridică), ci dacă acesta avea cunoștința despre utilizarea efectivă și constantă a bunurilor respective în cadrul familiei sale.

143. Sub un al doilea aspect, instanța reține că, din actele cauzei, rezultă că utilizarea celor două vehicule nu a avut un caracter ocazional sau sporadic, ci s-a întins pe o perioadă îndelungată. Această durată exclude ipoteza unei utilizări accidentale sau marginale și conturează existența unei situații de folosință stabilă, susceptibilă de a intra în sfera obligației de declarare.

144. Din informația de la Politia de Frontieră anexată la dosarul de evaluare electronic, rezultă că reclamantul în anii 2019-2020 și 2022 a trecut frontiera, în calitate de pasager, împreună cu soția sa cu vehiculul Honda CR-V, a/f 2016. În aceste circumstanțe, instanța reține că reclamantul a beneficiat în mod efectiv de folosința vehiculului aflat în uzufructul soției sale și, în mod rezonabil, a avut posibilitatea să ia cunoștința de actele necesare traversării frontierei, inclusiv de certificatul de înmatriculare care atesta dreptul de folosință asupra vehiculului și care este prezentat autorităților de frontieră împreună cu documentele de identitate. Aceste împrejurări susțin concluzia că reclamantul cunoștea existența raportului juridic în temeiul căruia soția sa utiliza vehiculul.

145. Totodată, datele oficiale privind traversările frontierei de stat ale reclamantului și ale soției acestuia, contrazic declarațiile reclamantului și relevă o neconcordanță între explicațiile oferite de acesta și situația de fapt constatată. În condițiile în care reclamantul a utilizat în mod repetat același vehicul, acesta nu putea să nu cunoască atât identitatea autoturismului cu care se deplasa, cât și împrejurarea că folosința acestuia de către soție era exercitată în temeiul unui raport juridic. Având cunoștință de aceste circumstanțe, reclamantul îi revenea obligația de a le declara în condițiile și în modalitatea prevăzute de lege. Această obligație decurge din scopul regimului de declarare a averii și intereselor personale, respectiv asigurarea transparenței reale a situației patrimoniale și a bunurilor aflate în folosința efectivă a subiectului declarării și a membrilor familiei sale.

146. În aceste condiții, teza necunoașterii situației reale a utilizării vehiculelor nu poate fi considerată plauzibilă. Nu se poate admite, în mod rezonabil, că un subiect care participă personal la utilizarea bunului - inclusiv în contexte care presupun prezentarea documentelor vehiculului la trecerea frontierei - ar fi complet lipsit de cunoștință despre existența și natura acestei folosințe.

147. Instanța de judecată constată că explicațiile reclamantului sunt în mod rezonabil apreciate ca neplauzibile în contextul general al cauzei. Aceasta nu este o simplă omisiune izolată, ci se înscrie într-un ansamblu de nedeclarări relevante, ceea ce conferă conduitei un caracter repetitiv și sistematic.

148. În plus, statutul profesional al reclamantului - persoană cu experiență juridică îndelungată - impunea un nivel sporit de diligență în respectarea obligațiilor legale de declarare. În acest context, invocarea necunoașterii sau a unei percepții subiective asupra obligației de declarare nu poate constitui o justificare suficientă.

149. Astfel, completul de judecată reține că analiza CSM se întemeiază pe elemente obiective și verificabile și urmează un raționament coerent: existența utilizării efective, durata îndelungată a acesteia, cunoașterea de către reclamant și lipsa declarării conduc, în mod logic, la concluzia nerespectării obligației de transparență.

150. În acest context, instanța nu este chemată să substituie aprecierea dată de CSM asupra credibilității explicațiilor, ci să verifice dacă această apreciere este arbitrară sau lipsită de suport factual. Or, în cauza de față, nu se poate reține existența unui arbitrar, concluziile fiind susținute de probele administrate și de logica juridică aplicată.

151. Pentru toate aceste considerente, instanța concluzionează că explicațiile reclamantului referitoare la nedeclararea vehiculelor utilizate de soția sa nu sunt de natură să înlăture dubiile serioase reținute de CSM, întrucât obligația de declarare vizează și folosința efectivă, nu doar proprietatea; utilizarea bunurilor a fost constantă și de lungă durată; reclamantul avea cunoștință directă despre această utilizare; apărarea întemeiată pe necunoaștere este neplauzibilă; concluzia autorităților este susținută de probe și nu este arbitrară.

152. În consecință, instanța reține că acest aspect nu relevă existența unei erori procedurale grave sau a unei circumstanțe de fapt neexamineate în sensul art. 17 alin. (2) din Legea nr. 65/2023 și nu poate conduce la anularea hotărârii contestate.

Nedeclararea împrumutului acordat cumnatului său în perioada 2014-2020.

153. Un alt pilon esențial al concluziei privind neconformitatea reclamantului cu criteriul integrității etice l-a constituit nedeclararea împrumutului acordat cumnatului său, reprezentând aproximativ 60% din suma unui credit bancar contractat de reclamant, precum și nedeclararea transferurilor primite ulterior de la acesta pentru rambursarea ratelor aferente creditului.

154. Din materialele dosarului electronic rezultă că la 26 martie 2014 Vladimir Adam a contractat de la BC „MAIB” SA un împrumut în valoare de 400.000 MDL cu dobândă anuală de 11%, pentru finanțarea cheltuielilor personale.

155. Potrivit declarațiilor de avere și interese personale Vladimir Adam în perioada 2014-2019 a declarat împrumutul acordat BC „MAIB” SA în mărime de 400.000 MDL. Totodată, din răspunsurile oferite de către Vladimir Adam în cadrul evaluării rezultă că o parte din împrumutul de 400.000 MDL a folosit-o în anul 2014 pentru cheltuieli personale, iar partea din împrumut care nu a fost utilizată de către acesta, a fost utilizată și rambursată conform înțelegerii de către cumnatul său A.P.

156. Instanța de judecată menționează că prin prisma art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 1264/2002, (în vigoare până la 01 august 2016) și art. 4 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 133/2016, subiectul declarării era obligat să declare împrumuturile acordate de aceasta sau de membrii familiei sale. Din declarațiile de avere și interese personale depuse la CNI/ANI pentru anii 2014-2020, rezultă că Vladimir Adam nu a declarat împrumutul acordat cumnatul său A.P.

157. Argumentul reclamantului precum că declararea creditului bancar principal este suficientă pentru a reflecta situația sa patrimonială, calificând omisiunile privind relația financiară cu cumnatul său drept unele de natură formală, nu sunt de natură să răstoarne concluziile CSM, or, obligația de declarare a averii și intereselor personale are un caracter autonom și distinct pentru fiecare element patrimonial relevant.

158. Completul de judecată menționează că declararea de către Vladimir Adam a creditului bancar acordat la 26 martie 2014 de către BC „MAIB” SA reflectă existența unei obligații de plată față de Bancă, însă nu substituie și nu acoperă obligația de a declara transmiterea către cumnatul său a unei părți substanțiale din suma împrumutată de la BC „MAIB” SA, precum și fluxurile financiare ulterioare generate de această relație.

159. Împrumutul acordat cumnatului său este un raport juridic distinct de raportul juridic dintre acesta și Bancă, fiind fluxuri financiare autonome, fiecare având relevanță proprie din perspectiva transparenței patrimoniale. A accepta teza reclamantului ar însemna reducerea obligației de declarare la un singur element

formal, ignorând circuitele reale ale fondurilor și relațiile financiare subsecvente, ceea ce ar contraveni scopului regimului de declarare.

160. Totodată, CSM a reținut că transferurile efectuate de cumnatul A.P. în vederea rambursării creditului, prezentau un caracter disproporționat în raport cu veniturile oficiale ale acestuia. Din datele analizate a rezultat un decalaj semnificativ între sumele transferate și veniturile nete declarate ale cumnatului, în unele perioade transferurile apropiindu-se sau chiar depășind veniturile oficiale ale acestuia.

161. La acest aspect, instanța de judecată reține că nedeclararea împrumutului acordat de către Vladimir Adam cumnatului său A.P. generează dubii cu privire la integritatea etică a reclamantului, or, în cadrul procedurii de evaluare se urmărește printre altele verificarea transparenței raporturilor patrimoniale precum și conduita subiectului evaluării.

162. În speță, dubiul reținut de CSM nu este determinat de simpla capacitate financiară a cumnatului A.P. de a rambursa împrumutul, ci de faptul că împrejurările cauzei ridică semne de întrebare cu privire la sursa veniturilor utilizate pentru executarea obligațiilor de rambursare. În măsura în care A.P. nu dispune, potrivit datelor analizate de către CSM, de venituri legale și suficiente care să justifice achitarea ratelor, apare în mod legitim necesitatea verificării provenienței resurselor financiare utilizate în acest scop. Or, existența unor surse de venit insuficient este aptă să genereze dubii obiective asupra transparenței raportului patrimonial și asupra conduitei reclamantului.

163. Prin urmare, CSM a apreciat în mod justificat că nedeclararea de către Vladimir Adam a împrumutului acordat cumnatului său A.P., coroborată cu incertitudinile privind proveniența mijloacelor financiare utilizate pentru rambursarea împrumutului, este susceptibilă să genereze dubii rezonabile cu privire la respectarea standardelor de integritate etică, fără ca acestea să fie întemeiate exclusiv pe lipsa capacității financiare a cumnatului, dubii pe care reclamantul avea obligația de a le înlătura prin explicații clare, coerente și susținute prin probe verificabile.

164. Pentru toate aceste considerente, instanța concluzionează că explicațiile reclamantului referitoare la nedeclararea împrumutului acordat cumnatului și a transferurilor aferente nu sunt de natură să înlătore dubiile serioase reținute de Comisie și de CSM, întrucât obligațiile de declarare sunt distincte și nu pot fi subsumate unei singure operațiuni; fluxurile financiare analizate prezintă un caracter semnificativ și nejustificat în raport cu veniturile oficiale; nu au fost furnizate explicații documentate și convingătoare; concluziile autorităților sunt susținute de probe și de un raționament logic.

165. Argumentul reclamantului potrivit căruia destinația contractuală a creditului bancar, chiar dacă era indicată drept „necesități personale”, nu îl împiedica să împrumute unei persoane terțe o sumă semnificativă, or, această situație nu a lezat interesul public sau privat al băncii, nu poate fi reținut, or, o

asemenea susținere este lipsită de relevanță pentru evaluarea integrității reclamantului.

166. La acest aspect este de menționat că evaluarea efectuată nu vizează existența unei interdicții legale de a acorda un împrumut unei terțe persoane, ci plauzibilitatea și coerența explicațiilor reclamantului în contextul verificării integrității sale etice. Contractarea unui credit destinat satisfacerii propriilor necesități personale, cu transmiterea unei sume considerabile către o terță persoană, reprezintă o conduită care, în mod obiectiv, ridică semne de întrebare cu privire la scopul real al creditului și justificarea economică a operațiunii.

Nedeclararea dreptului de proprietate asupra unui teren și a venitului obținut din vânzarea acestuia în anul 2019.

167. Comisia de evaluare și ulterior CSM au reținut că reclamantul nu a declarat, pentru anul 2018, dreptul de proprietate asupra unui teren de 0,08 ha situat în suburbia municipiului Chișinău și nici venitul obținut din vânzarea acestuia în anul 2019, în cuantum de aproximativ 8.000 EUR.

168. La acest aspect CSM a reținut că Vladimir Adam nu a declarat în declarația sa depusă la ANI din 2018 dreptul de proprietate asupra unui teren de 0,08 ha în suburbia Chișinăului, primit la 27 noiembrie 2018 și înregistrat la 27 decembrie 2018. De asemenea s-a constatat că la 14 iunie 2019, subiectul și soția sa au vândut acest teren pentru 8.000 EUR (164.172 MDL) fără a declara venitul obținut în declarația anuală pentru anul 2019, contrar obligației prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 133/2016.

169. Reclamantul a susținut, în esență, că nu a participat la tranzacția de înstrăinare, că bunul ar fi fost gestionat exclusiv de soția sa și de familia acesteia, că procura eliberată soției ar fi avut un scop diferit (facilitarea unor formalități administrative) și că nu ar fi beneficiat personal de prețul obținut din vânzare.

170. Instanța de judecată constată că aceste argumente au fost, în mod justificat, apreciate de CSM ca fiind neplauzibile și insuficiente pentru a înlătura dubiile serioase reținute.

171. Sub un prim aspect, instanța reține că elementul determinant în analiza acestei situații îl constituie procura notarială eliberată de reclamant soției sale la data de 5 februarie 2019, în baza căruia a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare din 14 iunie 2019 din numele reclamantului ca vânzător al terenului pentru construcții cu suprafața de 0,08 ha în suburbia Chișinăului.

172. În cadrul audierilor la întrebarea Comisiei de evaluare cu privire la procură, subiectul a declarat că a emis o procură „generală” soției sale înainte de schimbarea destinației terenului, deși nu era sigur că acest lucru ar fi fost posibil, având în vedere că încercările anterioare de a soluționa această problemă au eșuat din cauza rețelilor de servicii publice (electricitate, gaz) din apropierea și de sub lotul de teren. Subiectul a afirmat că nu știe în ce circumstanțe a fost privatizat și schimbată destinația terenului.

173. Totodată din contractul de vânzare-cumpărare din 14 iunie 2019 rezultă că soția reclamantului a vândut în numele său și din numele reclamantului în baza procurii nr. 544 din 5 februarie 2019 lotul de teren cu suprafața de 0,08 ha situat în suburbia municipiului Chișinău la prețul de 164.172 MDL echivalentul a 8.000 EUR, ceea ce atestă, în mod obiectiv, implicarea juridică a reclamantului în tranzacție.

174. Această împrejurare infirmă în mod direct susținerea potrivit căreia reclamantul nu ar fi avut cunoștință despre operațiunea de înstrăinare sau despre consecințele sale patrimoniale. Emiterea unei procuri conferă reprezentantului puterea de a acționa în numele mandantului, iar efectele juridice ale actelor încheiate în baza acesteia se produc direct în patrimoniul acestuia din urmă. În consecință, reclamantul nu se poate disocia de actul juridic realizat în temeiul unei împuterniciri acordate chiar de el.

175. Mai mult, raportat la statutul profesional al reclamantului, caracterizat printr-o experiență juridică semnificativă, este lipsită de plauzibilitate teza potrivit căreia acesta ar fi emis o procură generală privind un bun imobil fără a se interesa asupra scopului concret al acesteia și asupra consecințelor patrimoniale potențiale. O asemenea conduită ar contraveni standardului de diligență minimă rezonabilă ce se impune oricărei persoane, cu atât mai mult unui profesionist al dreptului.

176. Completul de judecată evidențiază că obligația de declarare a venitului obținut în urma tranzacției de vânzare-cumpărare nu este condiționată de participarea personală a reclamantului la încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau de implicarea directă în negocierea tranzacției. Ceea ce interesează este existența dreptului patrimonial și producerea unui efect juridic în patrimoniul subiectului. Faptul că reclamantul nu ar fi fost prezent fizic la momentul vânzării sau că anumite formalități au fost gestionate de alte persoane nu îl exonerează de obligația de a declara bunul și venitul aferent.

177. Totodată, instanța de judecată constată că argumentul privind o pretinsă separare de fapt între soți nu poate justifica omisiunea declarării. Din moment ce contractul de vânzare-cumpărare a fost semnat inclusiv în numele reclamantului, în baza unei procuri acordate de acesta, rezultă că legătura juridică și patrimonială nu era întreruptă în sensul invocat. Mai mult, această împrejurare confirmă existența unui control sau cel puțin a unei implicări juridice directe asupra bunului, incompatibilă cu teza necunoașterii.

178. În fine, instanța subliniază că analiza CSM se bazează pe elemente obiective - existența dreptului de proprietate, emiterea procurii, semnarea contractului în numele reclamantului în baza procurii și nedeclararea acestor elemente.

179. Pentru toate aceste considerente, instanța concluzionează că explicațiile reclamantului referitoare la nedeclararea terenului și a venitului obținut din vânzarea acestuia nu sunt de natură să înlăture dubiile serioase reținute de Comisie și de CSM, întrucât: datele ce țin imobile și de dreptul asupra lor sunt publice, procura notarială demonstrează implicarea juridică directă a reclamantului în

tranzacție; apărarea întemeiată pe necunoaștere este neplauzibilă în raport cu circumstanțele obiective; obligația de declarare nu depinde de participarea efectivă sau de beneficiul subiectiv.

180. Urmare a celor menționate instanța constată că aceste trei episoade sunt distincte, fiecare având o relevanță proprie, dar care, analizate împreună, conturează un tipar de conduită declarativă: nedeclararea folosinței a două vehicule utilizate în mod efectiv și de lungă durată de soția reclamantului; nedeclararea împrumutului acordat cumnatului și a fluxurilor financiare aferente; nedeclararea dreptului de proprietate asupra unui teren și a venitului obținut din înstrăinarea acestuia.

181. Pentru fiecare dintre aceste situații, reclamantul a formulat explicații, însă acestea au fost analizate și înlăturate de autoritățile de evaluare ca fiind insuficiente, incoerente sau neplauzibile, în raport cu elementele obiective existente la dosar.

182. Relevant este faptul că aceste episoade nu au fost tratate în mod izolat, ci în interdependența lor, fiind apreciate în contextul unei conduite declarative pe termen lung. Această evaluare cumulativă a permis autorităților să concluzioneze că nu este vorba despre simple omisiuni accidentale sau erori materiale, ci despre o insuficientă transparență în reflectarea situației patrimoniale.

183. În acest context, instanța subliniază că standardul de evaluare aplicabil unui candidat la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție presupune un nivel sporit de conformitate cu obligațiile de transparență. Funcția vizată implică nu doar respectarea formală a legii, ci și o conduită care să inspire încredere publică în integritatea sistemului judiciar.

184. Completul de judecată menționează că nedeclararea de către reclamant, perioada activității sale ca procuror, a averii și veniturilor familiei sale contravine rigorilor Legii nr. 1264/2002 și a Legii nr.133/2016, ceea ce în virtutea Codului de etică a procurorilor (enunțat mai sus) constituie o încălcare a normelor de conduită. Or, pct. 6.6¹.7 din Codul de etica a procurorilor prescrie, în mod expres, că potrivit principiului transparenței, procurorul trebuie să nu tăinuiască și să nu denatureze informațiile privind averile deținute sau conflictele de interese, acestea urmând a fi făcute publice în virtutea funcției. Iar, potrivit principiului supremației legii, conturat la fel în Codul de etica a procurorilor, procurorul trebuie să respecte legea națională.

185. Principiile enunțate în Codul de etică a procurorilor ce țin de asigurarea supremației legii, transparenței și integrității constituie valori fundamentale ale profesiei, iar respectarea acestora nu este doar o opțiune morală, ci și o obligație juridică și profesională. La rândul său, încălcarea acestora ridică dubii cu privire la respectarea obligației de comportament ireproșabil, prevăzut de Codul de etică al procurorilor, care impune la respectarea celor mai înalte standarde de integritate și responsabilitate.

186. Integritatea trebuie văzută ca o valoare fundamentală care presupune o conduită și un comportament adecvat profesiei de procuror, atât în exercitarea

funcției, cât și în afara ei, prin prisma standardului intern al demnității profesiei, precum și prin raportare la standardul extern, al încrederii publice în actul de justiție.

187. Respectiv, pentru a nu provoca îndoieli în privința integrității sale, reclamantul Vladimir Adam avea obligația de a declara toate bunurile imobile deținute cu drept posesie și folosință precum și toate veniturile obținute în urma vânzării unui bun. Iar, nedeclararea multiplă, repetitivă și pe parcursul a mai multor ani, a acestor bunuri constituie o încălcare gravă regulilor Codului de etică, și conturează concluzia că Vladimir Adam nu corespunde criteriului de integritate etică de la art. 11 alin. 2 lit. a) a Legii nr. 65/2023.

188. Prin urmare, corect CSM a conchis că Vladimir Adam nu corespunde criteriului privind integritatea etică prevăzut la art. 11 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 65/2023.

B. Cu privire la necorespunderea integrității financiare.

189. În ceea ce privește criteriul integrității financiare, instanța reține că analiza Comisiei de evaluare și a CSM a evidențiat existența unui sold negativ cumulat semnificativ, rezultat din raportarea veniturilor la cheltuielile identificate, pentru mai mulți ani relevanți. Acest sold negativ depășește pragul legal stabilit, ceea ce, în absența unor explicații convingătoare și documentate, este de natură să genereze dubii serioase cu privire la justificarea provenienței averii.

190. Instanța constată că reclamantul a încercat să înlăture aceste dubii prin: invocarea unor economii istorice în numerar; susținerea că anumite sume din conturi reprezentau venituri necheltuite; contestarea modului de calcul al unor cheltuieli. Cu toate acestea, aceste explicații nu au fost susținute printr-o bază probatorie suficient de solidă, coerentă și verificabilă. În lipsa unor documente sau elemente obiective care să confirme în mod credibil aceste susțineri, autoritățile au fost îndreptățite să considere că dubiile nu au fost înlăturate.

191. Instanța subliniază că nu este suficientă prezentarea unor ipoteze alternative sau a unor scenarii explicative posibile; legea impune înlăturarea dubiilor prin probe concrete și convingătoare. Or, această cerință nu a fost îndeplinită în cauză.

Averea nejustificată pentru anul 2015.

192. Din materialele dosarului de evaluare și a dosarului administrativ se atestă că Comisia de evaluare și Consiliul Superior al Magistraturii au reținut că, pentru anul 2015, Vladimir Adam a avut un venit de 259.383 MDL și cheltuieli de 388.273 MDL, respectiv și un sold negativ de – 128.891 MDL.

193. Vladimir Adam a invocat dezacordul cu suma de 62.700 MDL atribuită vacanței, susținând că aceasta a fost inclusă doar la cheltuieli, nu și la venituri, deși a fost declarată. De asemenea, suma de 16.699 MDL indicată drept cheltuieli de vacanță, a fost inclusă și la rambursarea împrumutului, solicitând excluderea acestei sume din cheltuielile de vacanță și menținerea ei la rambursarea creditului.

Fluxul financiar de intrare în 2015.

194. Instanța de judecată reține că în anul 2015 reclamantul a avut un salariu de 100.240 MDL de la Procuratura Generală și un salariu de 22.935 MDL de la Institutul Național al Justiției, în total suma de 123.175 MDL, soția acestuia a primit salariu de 52.369 MDL de la Serviciul Stare Civilă. La fel, se atestă că reclamantul a primit suma de 10.743 MDL în baza hotărârii Judecătorei Rîșcani din data de 04 martie 2015 cu titlu de reținere ilegală a sumei pentru CNAM.

195. Datele privind veniturile salariale ale reclamantului și ale soției acestuia sunt confirmate prin informațiile furnizate de Serviciul Fiscal de Stat formularul FVID18, iar suma de 10.743 MDL este reflectată în declarația cu privire la venituri și proprietate pentru anul 2015 și este recunoscută de către Vladimir Adam.

196. De asemenea, instanța de judecată constată că la 26 martie 2014 Vladimir Adam a contractat de la BC „MAIB” SA un împrumut în valoare de 400.000 MDL cu dobândă anuală de 11%, pentru finanțarea cheltuielilor personale. Conform informațiilor de la Biroul de Credit, creditul a fost rambursat integral în anul 2020 și anume în 2014 - 50.473 MDL; 2015 - 73.143 MDL, 2016 - 69.030 MDL, 2017 - 64.335 MDL, 63.586 MDL, 80.258 MDL și 2020 - 261.005 MDL.

197. Din răspunsurile oferite de către Vladimir Adam în cadrul evaluării rezultă că o parte din împrumutul de 400.000 MDL a folosit-o în anul 2014 pentru cheltuieli personale, iar partea din împrumut care nu a fost utilizată de către acesta, a fost utilizată și rambursată conform înțelegerii de către cumnatul său A.P., inclusiv dobânda și anume: în a.2014 - 47.535 lei; 2015 - 48.584 lei; 2016 - 78.306 lei; 2017 - 60.290 lei; 2018 - 36.000 lei; 2019 - 53.851 lei; 2020 - 92.000 lei.

198. În aceste circumstanțe instanța de judecată reține ca fiind corectă includerea sumei de 48.584 MDL în fluxul financiar de intrare pentru anul 2015, or, această sumă a intrat în contul bancar deschis de BC „MAIB” SA pe numele reclamantului de la A.P.

199. La fel, materialele dosarului atestă că Vladimir Adam la sfârșitul anului 2014 a declarat fonduri disponibile din două conturi bancare în sumă de 987 MDL și 368 EUR echivalentul a 6.856 MDL, în total suma de 7.843 MDL, care corect a fost inclusă ca flux financiar de intrare pentru anul 2015.

200. Totodată, din dosarul de evaluare electronic se atestă că în anul 2015 reclamantul a primit de la N.P. două transferuri bancare și anume la 27 iulie 2015 suma de 1.000 EUR echivalentul a 20,836 MDL și la 28 iulie 2015 suma de 300 EUR echivalentul a 6.196 MDL.

201. Din răspunsurile lui Vladimir Adam oferite în prima rundă de întrebări-răspunsuri rezultă că suma de 800 EUR echivalentul a 16.669 MDL primită de la N.P., reprezintă un împrumut care a fost utilizat de către familia acestuia în timpul concediului și la revenirea în țară a fost restituit lui N.P., iar de 500 EUR a procurat pentru N.P. medicamente și alte lucruri personale.

202. Prin urmare, completul de judecată reține că suma de 16.669 MDL corect a fost calificată de către Comisia de evaluare și ulterior de către CSM ca venit al familiei reclamantului și inclusă în fluxul financiar de intrare pentru anul 2015, or, această sumă a intrat în contul bancar al reclamantului și a fost cheltuită de către Vladimir Adam în perioada concediului și ulterior restituită.

a) neincluderea în fluxul financiar de intrare pentru anul 2015 a economiilor în numerar deținute la sfârșitul anului 2014.

203. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Vladimir Adam a susținut că, la fluxul financiar de intrare pentru anul 2015 urma a fi inclusă și suma de 263.866 MDL, care reprezintă economii în numerar deținute la sfârșitul anului 2014.

204. Instanța de judecată evidențiază că în cadrul evaluării Comisia de evaluare are competența de a acumula și de a verifica informațiile relevante din perspectiva criteriilor de evaluare, la rândul său subiectul evaluării poate prezenta orice dovezi pe care le consideră relevante pentru clarificarea dubiilor Comisiei de evaluare.

205. Astfel, Vladimir Adam pentru a desființa dubiile Comisiei de evaluare referitoare la economiile în numerar urma să prezinte probe care să confirme că la începutul anului 2015 a avut în numerar suma de 263.866 MDL.

206. Din analiza hotărârii contestate rezultă că CSM nu a acceptat argumentele lui Vladimir Adam, deoarece nu a demonstrat că la începutul anului 2015 a deținut în numerar această sumă.

207. Curtea Supremă de Justiție apreciază că poziția CSM nu depășește limitele dreptul discreționar în ceea ce privește neacceptarea sumei de 263.866 MDL ca economii până la 2015. Această concluzie se întemeiază pe faptul că, atât în cadrul dosarului administrativ, cât și în materialele cauzei, nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care să ateste existența sau acumularea acestor economii.

208. Din materialele dosarului administrativ și a dosarului de evaluare rezultă că reclamantul în prima rundă de întrebări-răspunsuri a declarat că pentru anii 2016-2023 a avut economii în cuantumul ce nu depășește 15 salarii medii lunare, însă, nu și-a amintit suma exactă.

209. Instanța de judecată constată că reclamantul în prima rundă de întrebări-răspunsuri, deși, a avut posibilitatea de a face claritate acestui aspect, a declarat simplu că această sumă a fost acumulată din salariul membrilor familiei, fără a menționa măcar aproximativ ce sumă a constituit economii la începutul anului 2015 și fără a prezenta careva probe în acest sens.

210. Prin urmare, se constată că Vladimir Adam nu a prezentat dovezi care ar confirma că la începutul anului 2015 a deținut în numerar suma de 263.866 MDL. Mai mult, argumentul acestuia precum că nu-și amintea, este considerat de către instanța de judecată declarativ în condițiile în care a avut posibilitatea cu aproximație să indice în declarația pentru 5 ani și respectiv în prima rundă de

întrebări-răspunsuri ce sumă a deținut în numerar la începutul anului 2015, cunoscând venitul și cheltuielile în anul 2014.

211. Completul de judecată menționează că declararea ulterioară a sumei de 263.866 MDL ca economii până la 2015 a avut drept scop justificarea diferenței constatate între fluxul financiar de intrări pentru anul 2015 și la fluxul financiar de ieșiri pentru anul 2015.

212. În aceste circumstanțe se atestă cu certitudine că reclamantul nu a prezentat Comisiei de evaluare, CSM și nici instanței de judecată dovezi, care ar confirma că la începutul anului 2015, deținea în numerar suma de 263.866 MDL. În absența unui suport probator adecvat, neacceptarea sumei de 263.866 MDL ca flux financiar de intrare pentru anul 2015 este justificată și conformă exigențelor legale aplicabile.

213. Prin urmare, familia subiectului a înregistrat în anul 2015 un flux financiar total de intrare de 259.383 MDL.

Fluxul financiar de ieșire în 2015.

214. Cu referire la cheltuielile pentru rata apartamentului de 86,4 m.p. și un loc de parcare subteran situate în mun. Chișinău str. Meleștiu, 26/5, instanța de judecată reține că potrivit actului de predare-primire a imobilului nr. 238 din 02 martie 2016 rezultă că suma totală a apartamentului constituie 518.114 MDL sau 29.426 EUR, iar potrivit actului de predare-primire în proprietate a imobilului nr. 238 din 05 mai 2022 suma totală a locului de parcare subterană cu suprafața de 14,1 m.p. este de 90.650 MDL sau 4.680,6 EUR.

215. Potrivit actului de verificare a decontărilor la 31 decembrie 2015 anexat la dosarul de evaluare rezultă că Vladimir Adam a achitat pentru apartamentul cu suprafața de 86.4 m.p. suma de 588.764 MDL sau 33.104 EUR.

216. Prin urmare se atestă pentru plata ratelor apartamentului în anul 2015 reclamantul a achitat suma de 122.303 MDL.

217. De asemenea, se constată că, în anul 2015 de pe cele patru conturi bancare deschise pe numele reclamantului și al soției acestuia au fost efectuate tranzacții în cuantum total de 65.535 MDL. Această sumă a fost în mod corect calificată și inclusă în fluxul financiar de ieșire, cu titlu de cheltuieli cu amănuntul. Totodată, instanța reține că reclamantul nu a formulat obiecții sau contestații cu privire la aceste cheltuieli.

218. La fel s-a constatat că la 26 martie 2014 Vladimir Adam a contractat de la BC „MAIB” SA un împrumut în valoare de 400.000 MDL cu dobândă anuală de 11%, pentru finanțarea cheltuielilor personale. Conform informațiilor de la Biroul de Credit, în anul 2015, reclamantul a rambursat suma de 73.143 MDL, care corect a fost inclusă în fluxul financiar de ieșire pentru anul 2015 cu titlu de rambursarea împrumutului către BC „MAIB” SA.

219. În declarația depusă la Autoritatea Națională de Integritate pentru anul 2015 reclamantul a declarat că deține la BC „MAIB” SA două conturi bancare. Pe un cont este suma de 328,69 EUR, echivalentul a 6.855 MDL, sumă care corect

a fost apreciată de către Comisia de evaluare și ulterior de către Consiliul Superior al Magistraturii ca economii bancare la sfârșitul anului 2015 și inclusă în fluxul financiar de ieșire.

220. Din prima rundă de întrebări-răspunsuri rezultă că reclamantul a declarat că în anul 2015, pentru studiile universitare ale feciorului A.C., a achitat din contul mijloacelor financiare a familiei suma de 10 000 MDL virate în numerar în casieria Universității de Stat din Moldova.

221. Prin urmare, CSM corect a inclus în fluxul financiar de ieșire suma de 10.000 MDL ca cheltuieli pentru studii din motiv că aceasta a fost declarată de către Vladimir Adam.

222. Tot din materialele dosarului de evaluare rezultă că la 20 iulie 2015 contul bancar al reclamantului a fost suplinit cu 3.000 EUR echivalentul a 62.700 MDL. Din răspunsurile acordate de către Vladimir Adam în prima rundă de întrebări-răspunsuri, rezultă că sursa fondurilor depuse în contul bancar o reprezintă veniturile familiei reclamantului, fiind utilizate în timpul vacanței petrecute împreună cu familia în afara țării, în anul 2015.

223. Prin urmare, CSM corect a inclus suma de 62.700 MDL ca cheltuieli de vacanță în fluxul financiar de ieșire pentru anul 2015, or, însuși Vladimir Adam a declarat că această sumă a fost utilizată în timpul aflării în vacanță peste hotare. La fel, corect a fost inclusă la aceste cheltuieli și suma de 16.669 MDL, din motiv că reclamantul în răspunsurile acordate în prima rundă de întrebări a declarat că suma de 800 EUR echivalentul a 16.669 MDL primită de la N.P. a fost utilizată de către familia acestuia în timpul vacanței peste hotare în anul 2015.

224. Tot din răspunsurile acordate de către Vladimir Adam în prima rundă de întrebări rezultă că suma de 800 EUR echivalentul a 16.669 MDL primită de la N.P. cu titlu de împrumut, utilizată de către familia acestuia în timpul vacanței peste hotare, a fost restituită lui N.P. la întoarcerea din vacanță și respectiv corect a fost inclusă la fluxul financiar de ieșire în anul 2015.

225. Argumentul reclamantului susținut în ședința de judecată precum că în fluxul financiar de ieșire pentru anul 2015 a fost dublată suma de 16.669 MDL fiind indicată, atât ca cheltuieli de vacanță, cât și rambursarea împrumutului este respins de către completul de judecată. Or, însuși Vladimir Adam personal a declarat că suma de 16.669 MDL a fost utilizată în timpul vacanței și după revenirea din vacanță a rambursat împrumutul lui N.P. în mărime de 16.669 MDL.

226. Prin urmare, aceste două sume sunt distincte fiind atribuite unor destinații diferite, deci Comisia de evaluare și ulterior CSM corect au reflectat aceste două sume la cheltuieli de vacanță și la rambursarea împrumutului.

227. Tot din conținutul dosarului de evaluare electronic mai rezultă că, Comisia de evaluare a identificat patru conturi bancare deschise pe numele reclamantului și al soției acestuia. Analiza tranzacțiilor aferente acestor conturi evidențiază efectuarea în anul 2015 a unor retrageri anuale de numerar de la bancomate, în total suma de 14.399 MDL, fără ca sumele respective să fie ulterior

reflectate ca fiind depuse în alte conturi bancare, cont de depozit sau alte forme de investiții/economii.

228. Totodată, aceste mijloace bănești nu au fost declarate de către reclamant la Autoritatea Națională de Integritate ca economii în numerar la sfârșitul anului 2015. Prin urmare, în absența unor dovezi privind redirectionarea sau conservarea acestor sume, CSM corect a inclus suma totală de 14.399 MDL cu titlu de retrageri de la bancomat la fluxul financiar de ieșire pentru anul 2015.

229. Astfel, pentru anul 2015 familia subiectului a avut un flux financiar de ieșire de 388.273 MDL.

230. Concluzionând asupra soldului acumulat perioadei de referință, completul de judecată reține că, pentru anul 2015 familia reclamantului a înregistrat un flux financiar de ieșire mai mare decât fluxul financiar de intrare, rezultând un sold negativ de – 128.891 MDL.

Averea nejustificată pentru anul 2020.

231. Din materialele dosarului de evaluare și a dosarului administrativ se atestă că Comisia de evaluare și CSM au reținut că, pentru anul 2020, Vladimir Adam a avut un venit de 773.587 MDL și cheltuieli de 1.044.590 MDL, respectiv și un sold negativ de – 271.003 MDL.

232. Vladimir Adam a invocat dezacordul cu suma de 297.000 MDL atribuită pentru achiziționarea automobilului, fiind de acord cu suma de 226.371 MDL precum și neincluderea în fluxul financiar de intrare a economiilor în numerar deținute la sfârșitul anului 2019.

Fluxul financiar de intrare în 2020.

233. Instanța de judecată reține că în anul 2020 reclamantul a avut un salariu de 297.942 MDL de la Procuratura Generală, soția acestuia a primit salariu de 96.708 MDL de la IP „Agenția Servicii Publice”. Datele privind veniturile salariale ale reclamantului și ale soției acestuia sunt confirmate prin informațiile furnizate de Serviciul Fiscal de Stat formularul FVID18.

234. De asemenea, reieșind din cele stabilite la para.196-198 completul de judecată reține ca fiind corectă includerea sumei de 92.000 MDL în fluxul financiar de intrare pentru anul 2020, or, această sumă a intrat în contul bancar deschis de BC „MAIB” SA pe numele reclamantului de la A.P., fapt declarat de însuși Vladimir Adam.

235. Din materialele dosarului de evaluare rezultă că la 18 mai 2020 Vladimir Adam a înstrăinat automobilul de model Mercedes E220 CDI la suma de 135.000 MDL. Astfel, CSM, corect a inclus această suma la fluxul financiar de intrare pentru anul 2020, or, este confirmată prin contractul de vânzare-cumpărare din data de 18 mai 2020.

236. Tot din materialele dosarului de evaluare rezultă că la 29 februarie 2020 reclamantul a contractat un împrumut în mărime de 151.937 MDL de la OCN „Microinvest” SRL scadent la 09 martie 2023. Deci, această sumă corect a fost inclusă în fluxul financiar de intrare pentru anul 2020.

a) *neincluderea în fluxul financiar de intrare pentru anul 2020 a economiilor în numerar deținute la sfârșitul anului 2019.*

237. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Vladimir Adam, atât în fața Comisiei de evaluare, cât și în fața CSM a susținut că la fluxul financiar de intrare pentru anul 2020 urma a fi inclusă și suma de 75.000 MDL, care reprezintă economii în numerar deținute la sfârșitul anului 2019.

238. La acest aspect instanța de judecată menționează că nu va reține aici o analiză separată, odată ce s-a expus asupra argumentelor privind neincluderea pentru anul 2015 în fluxul financiar de intrare a economiilor în numerar în para. 203-2012, la fel constatând că Vladimir Adam nici pentru 2020 nu a prezentat dovezi care ar confirma că la sfârșitul anului 2019 a deținut în numerar suma de 75.000 MDL.

239. Argumentul precum că suma respectivă a fost acceptată de către Comisie prin faptul că nu a ridicat dubii referitor la fluxurile financiare din 2019, deci economiile respective au fost făcute în 2019 și trecute în anul 2020, este respins de către instanța de judecată, or, faptul că pentru anul 2019 Comisia de evaluare nu a avut dubii referitor la fluxurile de intrare și ieșire, nu echivalează cu o validare implicită a existenței economiilor în numerar la sfârșitul anului 2019.

240. Absența unor dubii privind fluxurile financiare pentru anul 2019 reflectă exclusiv concordanța dintre veniturile și cheltuielile constatate de către Comisia de evaluare pentru perioada respectivă, fără a genera o prezumție privind acumularea economiilor în numerar.

241. În aceste circumstanțe simpla susținere că suma de 75.000 MDL a fost economisită în anul 2019 și urmează a fi inclusă în fluxul financiar de intrare în anul 2020 nu este suficientă în lipsa unor probe concludente care să ateste deținerea efectivă a acestor economii, deci corect suma respectivă nu a fost atribuită la venitul obținut în anul 2020.

242. Prin urmare, familia subiectului a înregistrat în anul 2020 un flux financiar total de intrare de 773.587 MDL.

Fluxul financiar de ieșire în 2020.

243. Din materialele dosarului de evaluare rezultă că la 29 februarie 2020 Vladimir Adam a procurat automobilul de model Mercedes E200 CDI la suma de 140.000 MDL. Potrivit declarației de avere și interese personale depuse la Autoritatea Națională de Integritate de către Vladimir Adam pentru anul 2020 rezultă că acesta a declarat valoarea automobilului model Mercedes E200 CDI de 297.000 MDL.

244. În runda a doua de întrebări-răspunsuri reclamantul a declarat că în declarația de avere și interese personale a indicat valoarea 297.000 MDL, deoarece această sumă real a fost achitată fostului proprietar.

245. În aceste circumstanțe instanța de judecată menționează că CSM corect a inclus suma de 297.000 MDL în fluxul financiar de ieșire pentru anul 2020, or,

aceasta este sumă a fost efectiv achitată de către Vladimir Adam pentru procurarea automobilului.

246. Argumentul reclamantului precum că, doar suma de 226.371 MDL ar trebui reținută pentru achiziționarea automobilului, pe motiv că suma de 70.629 MDL reprezintă rambursări ale creditului efectuate pe parcursul anului 2021 și nu trebuie inclusă în costul automobilului, este considerat neîntemeiat și se respinge de către instanța de judecată.

247. În acest sens se reține că rambursarea creditului contractat pentru achiziționarea automobilului nu poate fi exclusă de costul real al bunului, or, reprezintă o consecință directă a obligației asumate pentru finanțarea achiziției. Prin urmare, suma achitată cu titlu de rambursare a creditului, constituie parte integrantă costului total al automobilului.

248. Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii, corect a inclus suma de 297.000 MDL la fluxul financiar de ieșire pentru anul 2020, or, aceasta este suma real achitată de către Vladimir Adam pentru procurarea automobilului de model Mercedes E200 CDI.

249. Circumstanțele de stabilire a cheltuielilor atribuite la retrageri de la bancomate în mărime de 28.298 MDL și cu amănuntul în mărime de 285.026 MDL pentru anul 2020 sunt identice cu cele din 2015 constatate la para. 216-217. Respectiv, instanța de judecată menține concluziile privind corectitudinea indicării acestora în fluxul financiar de ieșire și pentru anul 2020.

250. Referitor la rambursările de credit primit de la BC „MAIB” SA și OCN „Microinvest” în mărime totală de 352.376 MDL instanța de judecată atestă că această sumă corect a fost inclusă la fluxul financiar de ieșire pentru 2020, or, este confirmată prin informațiilor de la Biroul de Credit care atestă că în anul 2020 reclamantul a rambursat băncii suma de 261.005 MDL și organizației de credit nebankare suma de 91.371 MDL

251. Argumentul reclamantului că suma de 99.689 MDL rambursată OCN „Microinvest” nu urma a fi luată în considerare, deoarece aceasta a fost inclusă în costul automobilului de model Mercedes E200 CDI, este respins de către instanța de judecată, din motiv că prețul automobilului și rambursarea creditului contractat pentru finanțarea acestuia sunt două sume distincte. Prețul automobilului reflectă valoarea bunului la momentul procurării, în timp ce rambursarea creditului este o obligație ulterioară de restituire a sumelor împrumutate, generând un flux financiar de ieșire separat.

252. Prin urmare, includerea sumei de 99.689 MDL la cheltuieli pentru rambursarea creditului nu echivalează cu dublarea sumei, dar executarea unei obligații financiare față de organizația de creditare nebankară. Acceptarea acestui argument al reclamantului ar duce la ignorarea unei plăți efective și ar denatura situația financiară reală.

253. Din dosarul de evaluare rezultă că Comisia de evaluare a stabilit că la 31 decembrie 2020 pe un cont bancar deschis la BC „MAIB”, Vladimir Adam avea suma de 81.890 MD, deci corect a fost apreciată de către Comisia de evaluare și

ulterior de către Consiliul Superior al Magistraturii ca economii bancare la sfârșitul anului 2020 și inclusă în fluxul financiar de ieșire.

254. Astfel, pentru anul 2020 familia subiectului a avut un flux financiar de ieșire de 1.044.590 MDL.

255. Completul de judecată analizând soldul acumulat reține că pentru anul 2020 familia reclamantului a înregistrat un flux financiar de ieșire mai mare decât fluxul financiar de intrare, rezultând un sold negativ de – 271.003 MDL.

Averea nejustificată pentru anul 2021.

256. Din materialele dosarului de evaluare și a dosarului administrativ se atestă că Comisia de evaluare și Consiliul Superior al Magistraturii au reținut că, pentru anul 2021, Vladimir Adam a avut un venit de 534.206 MDL și cheltuieli de 629.949 MDL, respectiv și un sold negativ de – 95.743 MDL.

257. Reclamantul a invocat dezacordul cu suma de 52.300 MDL atribuită pentru cheltuieli de vacanță, deoarece soția și feciorul au achitat această sumă din mijloacele proprii; la fel, reclamantul a fost în dezacord și cu includerea la cheltuieli a sumei de 194.054 MDL ca economii la sfârșitul anului, deoarece acestea se aflau în cont și nu constituie cheltuieli. La fel nu este de acord cu neinclusiunea în fluxul financiar de intrare a sumei de 50.000 MDL ca economii în numerar.

Fluxul financiar de intrare în 2021.

258. Instanța de judecată reține că în anul 2021 reclamantul a avut un salariu de 308.491 MDL de la Procuratura Generală, soția acestuia a primit un salariu de 113.890 MDL de la IP „Agenția Servicii Publice”. De asemenea se atestă că familia reclamantului a mai primit suma de 1.637 MDL cu titlu de dobânda bancară de la BC „MAIB” SA și BC „Victoriabank” SA.

259. Datele privind veniturile salariale ale reclamantului și ale soției acestuia, precum și dobânda bancară sunt confirmate prin informațiile furnizate de Serviciul Fiscal de Stat conform formularului FVID18.

260. Totodată, instanța de judecată reține că CSM corect a inclus la fluxul financiar de intrare suma de 81.890 MDL ca economii bancare la începutul anului, or, s-a constatat că această sumă la 31 decembrie 2020 se afla pe unul dintre conturile bancare deschise pe numele reclamantului.

261. Din răspunsurile oferite de către Vladimir Adam rezultă că suma de 28.298 MDL extrasă în anul 2020 de la bancomate a fost păstrată de către acesta, prin urmare, reprezintă economii în numerar la începutul anului 2021, deci corect Consiliul Superior al Magistraturii a inclus această sumă în fluxul financiar de intrare pentru anul 2021 ca economii în numerar la începutul anului.

262. Referitor la dezacordul reclamantului vis-a-vis de neinclusiunea sumei de 50.000 MDL în fluxul financiar de intrare pentru anul 2021, instanța de judecată menționează la para. 203-2012 s-a expus asupra argumentelor invocate în acest sens, respectiv concluziile sunt susținute și pentru anul 2021, or reclamantul la

fel nu a prezentat dovezi care ar confirma că la sfârșitul anului 2020 a deținut în numerar suma de 50.000 MDL.

263. Prin urmare, familia subiectului a înregistrat în anul 2021 un flux financiar total de intrare de 534.206 MDL.

Fluxul financiar de ieșire în 2021.

264. Consiliul Superior al Magistraturii a reținut ca flux financiar de ieșire pentru anul 2021 suma de 22.530 MDL ca retrageri de la bancomate și suma de 293.710 MDL ca cheltuieli cu amănuntul.

265. Instanța de judecată menționează că referitor la circumstanțele de fapt care atestă aceste cheltuieli, ele sunt identice cu cele reținute pentru anul 2015, fiind descrise la para. 216-217. Astfel, concluziile completului de judecată privind corectitudinea includerii acestor cheltuieli pentru anul 2021 se mențin.

266. Referitor la rambursările de credit primit de la OCN „Microinvest” în mărime totală de 66.755 MDL instanța de judecată atestă că această sumă corect a fost inclusă la fluxul financiar de ieșire pentru 2021, or, este confirmată prin informația de la Biroul de Credit, care este anexată la materialele dosarului de evaluare electronic.

267. La fel se atestă că Comisia de evaluare a stabilit că la sfârșitul anului 2021 pe un cont bancar deschis pe numele lui Vladimir Adam la BC „MAIB” era suma de 183.735 MDL, iar pe cont bancar deschis la BC „MAIB” pe numele soției reclamantului era suma de 10.919 MDL, în total suma de 194.654 MDL. Prin urmare, această sumă corect a fost inclusă în fluxul financiar de ieșire pentru anul 2021.

268. Argumentul reclamantului precum că, suma de 194.654 MDL nu urma a fi atribuită cheltuielilor deoarece se afla pe conturi nefiind utilizată în anul 2021, este respins de către instanța de judecată din motiv că prin prisma pct. 3.4. al anexei din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei independente de evaluare externă a judecătorilor și candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, economiile (inclusiv numerarul) au o dublă natură: la începutul perioadei, acestea sunt considerate fluxuri de numerar de intrare („care intră în perioadă”); la sfârșitul perioadei, acestea sunt considerate fluxuri de numerar de ieșire. Fluxul de numerar de ieșire al economiilor la sfârșitul perioadei este egal cu fluxul de numerar de intrare al economiilor la începutul perioadei următoare.

269. Din declarația pe cinci ani depusă de Vladimir Adam rezultă că acesta a indicat că, în anul 2021, a beneficiat de două vacanțe, în Turcia și Egipt. Totodată, din concretizările oferite în cadrul celei de-a doua runde de întrebări-răspunsuri rezultă că, pentru vacanța în Turcia, soția și feciorul reclamantului au achitat suma de 1.000 EUR, iar pentru vacanța în Egipt reclamantul împreună cu familia sa au achitat suma de 1.500 EUR, în total suma de 2.500 EUR, echivalentul a 52.300 MDL. Prin urmare, includerea acestei cheltuieli în fluxul financiar de ieșire aferent anului 2021 a fost una corectă și justificată.

270. Argumentul reclamantului precum că sumele aferente vacanțelor nu urmau a fi incluse în fluxul financiar de ieșire pe motiv că acestea au fost achitate de soție și de fiu nu poate fi reținut, or, acesta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze că respectivele plăți au fost efectuate din mijloacele financiare proprii ale soției și ale fiului distincte de mijloacele financiare ale reclamantului. În lipsa unor dovezi obiective privind proveniența sumelor achitate, nu poate fi exclusă concluzia că mijloacele financiare utilizate aparțineau, în fapt, familiei reclamantului, motiv pentru care CSM corect a inclus aceste sume în fluxul financiar de ieșire pentru anul 2021.

271. Astfel, pentru anul 2021 familia subiectului a avut un flux financiar de ieșire de 629.949 MDL.

272. Completul de judecată analizând soldul acumulat reține că pentru anul 2021 familia reclamantului a înregistrat un flux financiar de ieșire mai mare decât fluxul financiar de intrare, rezultând un sold negativ de – 95.743 MDL.

Averea nejustificată pentru anul 2022.

273. Din materialele dosarului de evaluare și a dosarului administrativ se atestă că Comisia de evaluare și Consiliul Superior al Magistraturii au reținut că, pentru anul 2022, Vladimir Adam a avut un venit de 616.056 MDL și cheltuieli de 707.031 MDL, respectiv și un sold negativ de – 90.975 MDL.

274. Reclamantul a invocat dezacordul cu includerea la cheltuieli a economiilor la sfârșitul anului 2022, deoarece acestea se aflau în cont și nu constituie cheltuieli.

Fluxul financiar de intrare în 2022.

275. Instanța de judecată reține că în anul 2022 reclamantul a avut un salariu de 269.685 MDL de la Procuratura Generală, soția acestuia a primit un salariu de 149.035 MDL de la IP „Agenția Servicii Publice”. De asemenea se atestă că familia reclamantului a mai primit suma de 2.682 MDL cu titlu de dobânda bancară de la BC „MAIB” SA și BC „Victoriabank” SA. Datele privind veniturile salariale ale reclamantului și ale soției acestuia, precum și dobânda bancară sunt confirmate prin informațiile furnizate de Serviciul Fiscal de Stat conform formularului FVID18.

276. Totodată, completul de judecată menționează că CSM corect, în temeiul pct. 3.4. al anexei din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei independente de evaluare externă a judecătorilor și candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, a inclus la fluxul financiar de intrare suma de 194.654 MDL ca economii bancare la începutul anului, or, s-a constatat că această sumă la sfârșitul anului 2021 se afla pe unul dintre conturile bancare deschise pe numele reclamantului.

277. În aceste circumstanțe se atestă cu certitudine că, familia subiectului a înregistrat în anul 2022 un flux financiar total de intrare de 616.056 MDL.

Fluxul financiar de ieșire în 2022.

278. Cu referire la cheltuielile atribuite de către Consiliul Superior al Magistraturii la retrageri de la bancomate și cheltuieli cu amănuntul, instanța de judecată s-a expus la para. 216-217. Astfel, concluziile privind corectitudinea includerii sumei de 26.720 MDL ca retrageri de la bancomate și a sumei de 384.858 MDL ca cheltuieli cu amănuntul pentru anul 2022 se mențin.

279.Referitor la rambursările de credit primit de la OCN „Microinvest” în mărime totală de 39.094 MDL, instanța de judecată atestă că această sumă corect a fost inclusă la fluxul financiar de ieșire pentru 2022, or, este confirmată prin informația de la Biroul de Credit, care este anexată la materialele dosarului de evaluare electronic.

280. La fel se atestă că Comisia de evaluare a stabilit că la sfârșitul anului 2022 pe un cont bancar deschis pe numele lui Vladimir Adam la BC „MAIB” era suma de 239.470 MDL, iar pe cont bancar deschis la BC „MAIB” pe numele soției reclamantului era suma de 16.889 MDL, în total suma de 256.359 MDL. Prin urmare, această sumă corect a fost inclusă în fluxul financiar de ieșire pentru anul 2022.

281.Astfel, pentru anul 2022 familia subiectului a avut un flux financiar de ieșire de 707.031 MDL.

282. În aceste circumstanțe se constată că familia reclamantului a acumulat pentru anul 2022 un flux financiar de ieșire mai mare decât fluxul financiar de intrare, rezultând un sold negativ de – 90.975 MDL.

283.În concluzie, în urma examinării cauzei, în cadrul ședinței de judecată, s-a stabilit că soldul negativ total pentru anii 2015, 2020 - 2022 este de – 258.612 MDL și este format din soldurile negative admise pentru anii: anul 2015 de - 128.891 MDL; anul 2020 de -271.003 MDL, anul 2011 de - 95.743 MDL, anul 2022 de - 90.975 MDL. Respectiv, s-a reținut un soldul negativ total de - 586.612 MDL.

284. Astfel, soldul negativ constatat a depășit pragul de 20 de salarii medii pe economie prevăzut de Guvern pentru anul 2024. Or, conform hotărârii Guvernului nr. 1033 din 21 decembrie 2023, quantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024, s-a stabilit a fi în mărime de 13.700 lei.

285. Prin urmare, corect CSM a conchis că Vladimir Adam nu corespunde criteriului privind integritatea financiară prevăzut la art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 65/2023, odată ce diferența dintre avere, venituri și cheltuieli, pentru perioada celor 12 ani ai evaluării, a depășit pragul de 274.000 MDL (13.700 lei x 20 salarii). Iar, pe cale de consecință, corect Consiliul a decis acceptarea raportului de evaluare externă, constatând nepromovarea evaluării de către reclamant, pe ambele criterii de necorespondere, atât integritatea etică, cât și financiară.

286. Cu referire la preținsele erori procedurale, care ar afecta caracterul echitabil al procedurii de evaluare, Completul reține aici că reclamantul a invocat asemenea erori, cum ar fi: separarea sau „divorțul de facto”; pretinsa nelegalitate a componenței Comisiei de evaluare, determinată de participarea membrei Lavly Perling; referitoare la pretinsa aplicare retroactivă a intervenției legislative

interpretative; susținerea că Consiliul Superior al Magistraturii ar fi examinat formal raportul Comisiei de evaluare și că hotărârea contestată ar fi insuficient motivată; pretinsa obligație a Consiliului Superior al Magistraturii de a suspenda examinarea până la soluționarea unor sesizări de neconstituționalitate; încălcarea dreptului de a fi auzit și a dreptului la apărare; pretinsul tratament diferențiat în raport cu cazul Beșelea, Păun și Balmuș; probele noi depuse de reclamant în fața CSM și la respingerea parțială a acestora; caracterul arbitrar al concluziilor; invocarea art. 6 și art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

a. Cu privire la argumentul reclamantului referitor la separarea sau „divorțul de facto”.

287. Reclamantul a invocat că, deși figura în continuare cu statut de ”căsătorit” în evidențele oficiale, în realitate, el nu ar mai fi locuit efectiv cu soția sa începând cu anii 2016–2017 și, în consecință, nu ar fi avut cunoștință reală asupra situației patrimoniale a acesteia.

288. Instanța constată că această apărare a fost, în mod justificat, înlăturată de Consiliul Superior al Magistraturii.

289. Sub un prim aspect, instanța reține că, din punct de vedere juridic, raportul de căsătorie nu încetase în perioada relevantă. În absența unei desfaceri legale a căsătoriei, subzistă cadrul normativ care impune obligații declarative privind bunurile și interesele familiei, în sensul legii speciale privind declararea averii. Prin urmare, simpla invocare a unei separări ”de facto” nu poate, prin ea însăși, înlătura obligațiile legale expres prevăzute.

290. Sub un al doilea aspect, chiar analizând situația din perspectiva factuală invocată de reclamant, instanța constată că actele dosarului contrazic teza unei separări reale, totale și efective, în sensul lipsei oricărei interacțiuni sau cunoașteri reciproce a situației patrimoniale.

291. În mod concret: au fost constatate călătorii comune peste hotare, desfășurate pe parcursul mai multor ani, inclusiv utilizând în comun bunuri (vehicule) relevante pentru evaluare; au existat acte juridice patrimoniale realizate în baza unui mandat acordat de reclamant soției sale, în special în legătură cu vânzarea terenului; s-a menținut o interacțiune de natură să indice existența unei relații funcționale, cel puțin sub aspect patrimonial și logistic.

292. Aceste elemente obiective infirmă ipoteza unei separări în sensul unei rupturi totale, care ar fi exclus în mod real orice cunoaștere sau implicare în sfera bunurilor și tranzacțiilor.

293. Sub un al treilea aspect, instanța subliniază că argumentul reclamantului este construit pe o premisă eronată, și anume aceea că obligația de declarare ar depinde exclusiv de coabitarea efectivă sau de intensitatea relației personale dintre soți. Or, regimul declarativ nu se fundamentează pe criterii subiective de conviețuire, ci pe necesitatea asigurării transparenței asupra situației patrimoniale relevante, inclusiv în raport cu membrii familiei.

294. Sub un al patrulea aspect, instanța reține că, în prezenta cauză, nu se pune problema obligării reclamantului de a declara bunuri complet străine de sfera sa de cunoaștere sau asupra cărora nu avea niciun control ori indiciu rezonabil de implicare. Dimpotrivă, elementele reținute de Comisie și de CSM privesc: vehicule utilizate în mod efectiv și repetat în cadrul familiei, inclusiv în prezența reclamantului; un teren înstrăinat printr-un act juridic realizat în baza unei procuri emise chiar de reclamant; un flux financiar semnificativ generat de un împrumut acordat unei rude apropiate, cu transferuri recurente către reclamant.

295. Aceste împrejurări evidențiază nu doar existența unor indicii de cunoaștere, ci și un anumit grad de implicare sau control juridic și factual asupra bunurilor și operațiunilor respective.

296. Sub un al cincilea aspect, instanța reține că acceptarea tezei reclamantului ar conduce la o relativizare excesivă a obligațiilor de declarare, permițând eludarea acestora prin simpla invocare a unei separări ”de facto”, fără a se analiza circumstanțele concrete ale fiecărei situații. O asemenea interpretare ar contraveni scopului legii, care este acela de a preveni disimularea bunurilor și de a asigura o imagine completă și veridică a situației patrimoniale.

297. În fine, instanța constată că autoritățile de evaluare au procedat la o analiză contextuală, coroborând elementele de fapt și apreciind în mod rezonabil că susținerile reclamantului nu sunt credibile în raport cu probele existente. Această apreciere nu este arbitrară, ci se întemeiază pe contradicția evidentă dintre afirmațiile reclamantului și datele obiective ale dosarului.

298. Pentru toate aceste considerente, instanța concluzionează că argumentul reclamantului referitor la existența unui „divorț de facto” nu este de natură să înlăture dubiile serioase reținute de Comisie și de CSM, întrucât: raportul juridic de căsătorie subzista în perioada relevantă; elementele factuale contrazic existența unei separări reale; obligația de declarare nu depinde exclusiv de coabitare; bunurile și operațiunile vizate se aflau în sfera rezonabilă de cunoaștere și implicare a reclamantului.

299. În consecință, instanța reține că această critică nu relevă existența unei erori procedurale grave sau a unei circumstanțe de fapt care să conducă la promovare în sensul art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023 și nu poate conduce la anularea hotărârii contestate.

b. Cu privire la pretinsa nelegalitate a componenței Comisiei de evaluare, determinată de participarea membrei Lavly Perling.

300. Unul dintre capetele centrale ale criticii formulate de reclamant vizează pretinsa nelegalitate a componenței Comisiei de evaluare, reclamantul susținând că întreaga procedură ar fi fost viciată *ab initio* prin participarea membrei Lavly Perling, care, potrivit susținerilor sale, s-ar fi aflat într-o stare de incompatibilitate politică, dat fiind faptul că ar fi exercitat o funcție de conducere în cadrul unui partid politic din Estonia. În viziunea reclamantului, această împrejurare ar contraveni exigențelor prevăzute de art. 7 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 65/2023 și

ar lipsi Comisia de caracterul său legal constituit, ceea ce, în continuare, ar atrage nulitatea întregii proceduri de evaluare și, implicit, a hotărârii adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii în baza raportului întocmit de această Comisie.

301. Instanța apreciază că o asemenea critică nu poate fi primită, odată ce acest lucru nu rezultă din textul legii; în plus, asemenea critică nu este însoțită de demonstrarea unui impact procedural concret și determinant asupra modului în care a fost evaluat reclamantul.

302. Sub un prim aspect, instanța reține că art. 7 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 65/2023 prevede, în forma consolidată a legii, ca membrul Comisiei de evaluare trebuie să „nu fi făcut parte dintr-un partid politic din Republica Moldova în ultimii 3 ani”.

303. De asemenea, Curtea Constituțională, în Decizia nr. 7 din 23 ianuarie 2025, a reținut expres că, prin Legea nr. 180 din 7 iulie 2023, legiuitorul a interpretat dispoziția art. 7 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 65/2023 în sensul că „membrul Comisiei de evaluare trebuie să nu fi făcut parte dintr-un partid politic din Republica Moldova în ultimii 3 ani”.

304. Prin urmare, premisa factual-juridică a reclamantului, potrivit căreia simpla apartenență sau exercitarea unei funcții într-un partid politic dintr-un alt stat ar fi, în sine, incompatibilă cu deținerea calității de membru al Comisiei de evaluare constituite în baza Legii nr. 65/2023, nu este susținută de cadrul normativ aplicabil. Dimpotrivă, atât textul legii, cât și interpretarea legislativă relevantă și analizată de Curtea Constituțională delimitează expres câmpul interdicției la apartenența la partide politice din Republica Moldova.

305. În aceste condiții, în lipsa oricărui element care să indice că membra Lavly Perling ar fi făcut parte, în perioada relevantă, dintr-un partid politic din Republica Moldova, nu poate fi reținută încălcarea cerinței legale privind componența Comisiei. Faptul invocat de reclamant, referitor la o eventuală funcție politică deținută de persoana în cauză în Estonia, nu se suprapune ipotezei normative prevăzute de legea aplicabilă în prezenta procedură și, prin urmare, nu este apt, prin el însuși, să fundamenteze concluzia nelegalității compunerii organului de evaluare.

306. Pe de altă parte, instanța subliniază că, în logica art. 17 alin. (2) din Legea nr. 65/2023, simpla invocare a unei pretense neregularități abstracte privind compunerea Comisiei nu este, prin ea însăși, suficientă pentru admiterea contestației. Pentru a justifica, la caz, intervenția instanței, reclamantul trebuia să demonstreze că pretinsa incompatibilitate s-a materializat într-o eroare procedurală gravă, adică într-un viciu apt să afecteze în mod real echitatea procedurii, imparțialitatea procesului decizional ori posibilitatea sa efectivă de a-și exercita dreptul la apărare. Or, o asemenea demonstrație lipsește.

307. Reclamantul nu a indicat niciun act procedural concret al membrei Lavly Perling din care să rezulte o atitudine părtinitoare, prejudecăți față de persoana sa, implicare politică în analiza dosarului său, tratament diferențiat față de alți

candidați ori exercitarea unei influențe nelegitime asupra modului de desfășurare a evaluării. Acesta nu a arătat că întrebările adresate, solicitările de clarificare, aprecierea probelor sau concluziile raportului ar fi fost alterate de o motivație extrajudicială derivată din apartenența politică invocată. De asemenea, nu a probat existența vreunei conexiuni între funcția pretins deținută de membra Comisiei într-un partid din Estonia și evaluarea integrității sale etice și financiare în Republica Moldova.

308. În aceste împrejurări, instanța conchide că argumentul privind pretinsa incompatibilitate politică a membrei Lavly Perling este neîntemeiat, iar participarea membrei Lavly Perling în componența Comisiei nu relevă existența unei erori procedurale grave în sensul art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023 și nu este de natură să afecteze legalitatea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 714/44 din 23 decembrie 2024.

c. Cu privire la susținerea că Plenul CSM ar fi examinat formal Raportul Comisiei și că hotărârea contestată ar fi insuficient motivată

309. Reclamantul a susținut că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii ar fi procedat la o examinare superficială a dosarului de evaluare, limitându-se la preluarea mecanică a concluziilor Comisiei, fără o analiză proprie a circumstanțelor și fără o motivare reală a hotărârii adoptate. În esență, acesta impută CSM un rol pur formal, lipsit de o veritabilă deliberare, ceea ce, în opinia sa, ar echivala cu o încălcare a cerințelor privind motivarea actelor administrative și ar atrage nulitatea hotărârii contestate. Instanța nu poate subscrie acestei teze.

310. Or, faptul că hotărârea CSM se sprijină într-o măsură semnificativă pe constatările și raționamentul Comisiei nu echivalează cu o lipsă de motivare. Dimpotrivă, hotărârea CSM de acceptare a Raportului de evaluare în privința reclamantului, expune în mod clar și structurat circumstanțele factuale reținute, analizează explicațiile reclamantului și indică motivele pentru care acestea au fost considerate insuficiente sau neplauzibile. În mod concret, sunt evidențiate trei categorii distincte de nedeclarări relevante pentru integritatea etică — utilizarea vehiculelor, împrumutul acordat cumnatului și nedeclararea terenului și a veniturilor aferente — precum și elementele care fundamentează concluzia de neconformitate cu criteriul integrității financiare, inclusiv existența unui sold negativ semnificativ și nejustificat.

311. Mai mult, instanța constată că reclamantul a înțeles în mod efectiv motivele care au stat la baza evaluării, dovadă fiind faptul că le-a combătut punctual în fața instanței. Această împrejurare este de natură să confirme că motivarea nu a fost una formală, ci suficientă pentru a permite exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

312. În consecință, instanța reține că nu există, sub acest aspect, o eroare procedurală gravă în sensul art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023, care să justifice anularea hotărârii contestate.

d. Cu privire la pretinsa obligație a CSM de a suspenda examinarea până la soluționarea unor sesizări de neconstituționalitate

313. Reclamantul a invocat că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii ar fi trebuit să suspende examinarea raportului de evaluare până la pronunțarea Curții Constituționale asupra unor sesizări care vizau constituționalitatea Legii nr. 65/2023 și a altor acte conexe. În susținerea acestei teze, reclamantul a arătat, în esență, că pendința unor asemenea sesizări ar fi impus, prin ea însăși, amânarea adoptării hotărârii finale și că, într-o altă cauză, autoritatea ar fi procedat diferit.

314. Instanța apreciază că acest argument este neîntemeiat.

315. Sub un prim aspect, instanța reține că reclamantul nu a indicat nicio normă legală imperativă care să instituie, în situația concretă a procedurii de evaluare reglementate de Legea nr. 65/2023, o obligație automată a CSM de a suspenda examinarea raportului exclusiv pentru motivul existenței unor sesizări de neconstituționalitate pendinte.

316. Dispozițiile art. 181 din Codul administrativ, la care face referire reclamantul, nu instituie o obligație imperativă a autorității de a suspenda procedura de evaluare, ci consacră doar posibilitatea suspendării acesteia în cazurile expres prevăzute de lege. Norma are un caracter facultativ, conferind autorității competente o marjă de apreciere asupra oportunității suspendării, în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei și de necesitatea asigurării unei examinări complete și eficiente.

317. Instanța de judecată menționează că suspendarea reprezintă o măsură procesuală cu caracter temporar, care constă în întreruperea desfășurării procedurii administrative și a curgerii termenelor procedurale până la încetarea împrejurării care a determinat suspendarea. Aceasta intervine numai în prezența unui impediment obiectiv sau a unei situații prevăzute de lege care face imposibilă ori inoportună continuarea procedurii până la soluționarea unei chestiuni prealabile sau la dispariția cauzei de suspendare.

318. În consecință, invocarea art. 181 din Codul administrativ nu poate fundamenta concluzia că CSM era obligată să suspende procedura de examinare a rezultatelor evaluării, odată ce nu există o dispoziție legală expresă care să instituie o asemenea obligație, la fel, fiind lipsă un impediment juridic real pentru continuarea examinării. Prin urmare, simpla pendință a unor sesizări de neconstituționalitate nu putea fi transformată, în lipsa unui text expres de lege, într-o obligație juridică de suspendare a procedurii administrative de evaluare.

319. Faptul că, într-o altă speță, autoritatea ar fi considerat oportună suspendarea examinării nu constituie, prin sine, izvor de obligație juridică în toate celelalte cauze. Soluțiile procedurale adoptate în cauze distincte depind de particularitățile fiecărui dosar, de momentul procedural, de conținutul exact al obiecțiilor ridicate, de stadiul sesizărilor pendinte și de aprecierea contextuală a autorității investite. Din acest motiv, simpla invocare a unei practici diferite dintr-un alt dosar nu poate fi convertită automat într-un standard obligatoriu și nici nu

poate constitui dovada arbitrarului ori a discriminării în prezenta cauză, în lipsa unei justificări obiective.

320. La rândul său, reclamantul nu a demonstrat că nesuspendarea examinării raportului i-ar fi afectat dreptul la apărare, contradictorialitatea procedurii ori rezultatul final al evaluării. O legătură de cauzalitate între faptul nesuspendării procedurii administrative de către CSM și hotărârea adoptată cu nr. 714/44 din 23.12.2024, nu se regăsește în conținutul acțiunii formulate de reclamant.

321. În consecință, instanța reține că nesuspendarea examinării raportului de către CSM nu constituie o eroare procedurală gravă în sensul art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023 și nu poate justifica anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 714/44 din 23 decembrie 2024.

e. Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului de a fi auzit și a dreptului la apărare

322. Reclamantul a susținut că, în cadrul audierii desfășurate în fața Comisiei de evaluare, nu ar fi fost întrebat în mod suficient sau explicit cu privire la anumite discrepanțe dintre venituri și cheltuieli, apreciind că această pretinsă omisiune i-ar fi afectat dreptul de a-și prezenta în mod complet apărarea și de a înlătura dubiile formulate în privința sa.

323. Instanța apreciază că nici această critică nu poate fi reținută. Sub un prim aspect, din analiza materialului probator administrat în cauză rezultă că reclamantul a beneficiat de toate garanțiile esențiale ale dreptului la apărare în cadrul procedurii de evaluare. Astfel, acesta: a fost notificat în mod explicit cu privire la aspectele și dubiile supuse evaluării; a primit solicitări de clarificare formulate de Comisie, inclusiv în privința situației patrimoniale și a fluxurilor financiare; a avut posibilitatea de a depune răspunsuri scrise și documente justificative; a participat la audierea organizată de Comisie, unde a avut ocazia să își susțină poziția.

324. Aceste elemente demonstrează că reclamantului i-a fost asigurată, în mod efectiv, posibilitatea de a cunoaște obiectul evaluării și de a formula explicații în raport cu dubiile identificate. Prin urmare, nu se poate susține că procedura ar fi fost lipsită de contradictorialitate sau că reclamantul ar fi fost plasat într-o poziție de dezavantaj procedural.

325. De altfel, reclamantul nu a demonstrat existența unei vătămări procedurale concrete și determinante. Acesta nu a indicat: care anume explicație relevantă ar fi fost împiedicat să o ofere; ce documente nu ar fi putut prezenta; în ce mod concret formularea sau absența unor întrebări ar fi influențat conținutul apărării sale; și, mai ales, care dintre dubiile reținute ar fi fost înlăturate dacă audierea s-ar fi desfășurat într-o altă manieră.

326. Or, în lipsa unei asemenea demonstrații, critica reclamantului rămâne la nivelul unei aprecieri subiective asupra modului de desfășurare a audierii, fără a se concretiza într-un viciu procedural calificat.

327.În consecință, instanța reține că nu există, sub acest aspect, o eroare procedurală gravă în sensul art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023, care să justifice anularea hotărârii contestate.

f. Cu privire la pretinsa discriminare și la comparația cu alte cauze, în special Beșelea, Păun și Balmuș

328.Reclamantul a invocat în mod repetat că ar fi fost tratat diferit în raport cu alți candidați supuși procedurii de evaluare, făcând trimitere în special la cazurile Eugeniu Beșelea, Petru Păun și Svetlana Balmuș, în care, potrivit susținerilor sale, Comisia de evaluare sau Consiliul Superior al Magistraturii ar fi manifestat o abordare mai flexibilă atât în aprecierea unor omisiuni declarative, cât și în acceptarea sau valorificarea unor probe.

329.Instanța reține că această critică este neîntemeiată, întrucât se bazează pe o premisă juridică eronată și pe o comparație incompletă a situațiilor invocate.

330.Sub un prim aspect, instanța subliniază că principiul nediscriminării nu presupune uniformitate mecanică de soluții în cauze diferite, ci tratament egal pentru situații comparabile sub aspectele relevante. Or, în materia evaluării integrității, analiza este, prin natura sa, una profund individualizată, dependentă de circumstanțele concrete ale fiecărui caz. Existența unor elemente aparent similare — cum ar fi nedeclararea unor bunuri sau fluxuri financiare — nu conduce automat la concluzia că situațiile sunt identice sau că trebuie să producă același rezultat.

331.Pentru a putea reține o încălcare a principiului nediscriminării, reclamantul avea sarcina de a demonstra cumulativ: că se află într-o situație identică sau cel puțin comparabilă, sub toate aspectele relevante, cu persoanele invocate; că a existat un tratament diferențiat; și că această diferență de tratament este lipsită de o justificare obiectivă și rezonabilă. O asemenea demonstrație nu a fost realizată.

332.Sub un al doilea aspect, instanța reține că analiza comparativă propusă de reclamant este una selectivă și fragmentară, întrucât acesta se limitează la identificarea unor elemente comune de suprafață (existența unor omisiuni declarative), fără a analiza diferențele esențiale dintre situații. Or, în evaluarea integrității, relevanța unei omisiuni nu este determinată exclusiv de existența acesteia, ci de ansamblul circumstanțelor în care ea se produce.

333.În cauza reclamantului, nedeclarările reținute nu au caracter izolat, accidental sau pur tehnic, ci vizează: utilizarea pe termen îndelungat a unor bunuri (vehicule) aflate în folosința familiei; existența unor fluxuri financiare semnificative și recurente (împrumutul acordat cumnatului și transferurile aferente); omisiunea declarării unui bun imobil și a veniturilor rezultate din înstrăinarea acestuia; precum și existența unor discrepanțe patrimoniale relevante din perspectiva integrității financiare.

334. Aceste elemente au fost analizate în mod cumulativ și în corelație, iar concluzia Comisiei și a CSM nu s-a întemeiat pe o singură omisiune izolată, ci pe o conduită *per ansamblu* declarativă și financiară.

335. În schimb, în cauzele invocate de reclamant, din datele prezentate, rezultă că situațiile analizate au avut o natură diferită, fiind caracterizate prin: omisiuni de valoare redusă sau provenite din surse oficiale deja cunoscute autorităților; existența unor explicații considerate plauzibile și susținute prin probe; sau lipsa unui caracter repetitiv ori sistematic al nedeclarărilor.

336. Prin urmare, nu se poate susține că reclamantul s-ar fi aflat într-o situație comparabilă, sub toate aspectele relevante, cu candidații invocați.

337. În consecință, instanța reține că nu există, sub acest aspect, o încălcare a principiului nediscriminării și tratamentului diferențiat și nici o eroare procedurală gravă în sensul art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023, care să justifice anularea hotărârii contestate.

g. Cu privire la probele noi depuse de reclamant în fața CSM și la respingerea parțială a acestora

338. Reclamantul a criticat faptul că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu a admis, în ședința din 23 decembrie 2024, toate înscrisurile pe care acesta a solicitat să le anexeze, în special copia unui contract și declarația pe propria răspundere a cumnatului său, menite, în viziunea sa, să demonstreze capacitatea financiară a acestuia și, implicit, să înlăture dubiile reținute de Comisie cu privire la proveniența sumelor utilizate pentru rambursarea creditului.

339. Instanța reține că refuzul parțial al CSM de a anexa aceste materiale nu constituie, în circumstanțele cauzei, o eroare procedurală gravă în sensul art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023.

340. Mai mult ca atât, Vladimir Adam a beneficiat, în cadrul procedurii desfășurate în fața Comisiei de evaluare, de posibilitatea efectivă de a prezenta probe și explicații, inclusiv ulterior audierii. Din actele dosarului rezultă că acesta a depus documente suplimentare în mai multe etape, iar Comisia le-a inclus în materialul de evaluare și le-a analizat în raport. Prin urmare, nu se poate susține că reclamantul ar fi fost privat de cadrul procedural necesar pentru administrarea probelor relevante și anume a copiei contractului și a declarația pe propria răspundere a cumnatului său.

341. În aceste condiții, faza examinării de către CSM nu poate fi transformată într-o etapă autonomă de completare nelimitată a probatoriului, în lipsa unei justificări obiective pentru neprezentarea anterioară a înscrisurilor. Or, reclamantul nu a demonstrat existența unei imposibilități obiective de a prezenta aceste înscrisuri în etapa anterioară, în fața Comisiei. Dimpotrivă, din circumstanțele cauzei rezultă că dubiile referitoare la capacitatea financiară a cumnatului său îi erau cunoscute cu suficient timp înainte de finalizarea raportului, fiind comunicate în cadrul solicitărilor de clarificare. În aceste condiții,

depunerea tardivă a înscrisurilor nu poate fi imputată Comisiei sau CSM și nu poate genera, prin sine, obligația autorității de a le accepta în orice condiții.

342. Sub un al alt aspect, instanța constată că reclamantul nu a demonstrat că înscrisurile respinse ar fi avut o aptitudine reală și efectivă de a răsturna concluziile Comisiei și ale CSM privind existența unor dubii serioase.

343. În mod concret, o declarație pe propria răspundere a cumnatului reprezintă un înscris unilateral, lipsit de garanții suplimentare de veridicitate, care, în absența unor documente obiective și verificabile (cum ar fi extrase bancare complete, dovezi fiscale sau alte confirmări oficiale), nu este suficient, prin el însuși, pentru a demonstra capacitatea financiară reală a persoanei respective. De asemenea, o copie incompletă a unui contract nu permite o verificare integrală a conținutului și a contextului juridic al tranzacției invocate.

344. Or, dubiul reținut de Comisie nu s-a limitat la existența unor transferuri, ci a vizat disproporția evidentă între aceste transferuri și veniturile oficiale ale cumnatului, precum și lipsa unei justificări documentate a sursei fondurilor. În acest context, înscrisurile invocate de reclamant nu au aptitudinea de a înlătura această discrepanță, neaducând un element suficient de concludent pentru a modifica analiza efectuată și a conduce la un alt rezultat al evaluării.

345. În consecință, instanța reține că refuzul parțial al CSM de a admite spre anexare a înscrisurilor solicitate, nu constituie o eroare procedurală gravă și nu este de natură să conducă la promovare, în sensul art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023 și nu poate justifica anularea hotărârii contestate.

h. Pretinsul caracter arbitrar al concluziilor

346. Instanța reține că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nu este rezultatul unui formalism excesiv și nici al unei aprecieri arbitrare, ci al valorificării coroborate a unor elemente obiective și verificabile, între care: acte juridice (inclusiv procuri notariale și contracte); date oficiale privind traversările de frontieră; informații privind fluxurile bancare; documente financiare și fiscale; precum și alte informații provenite din surse instituționale.

347. Raționamentul autorităților este unul coerent și inteligibil: fiecare constatare este ancorată în probe, iar concluzia rezultă din coroborarea acestora, nu din simple supoziții. Faptul că reclamantul propune o interpretare alternativă a acestor elemente nu este, prin sine, suficient pentru a atrage intervenția instanței.

348. În consecință, instanța reține că hotărârea contestată se încadrează în limitele legale ale mecanismului de evaluare externă și nu există temeiuri pentru anularea acesteia în condițiile art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023.

i. Cu privire la invocarea art. 6 și art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului

349. Reclamantul a invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenție, precum și a dreptului la respectarea vieții private, consacrat de art. 8 din Convenție.

350. Instanța reține că aceste garanții sunt aplicabile și în cadrul procedurii speciale reglementate de Legea nr. 65/2023, însă incidența lor nu modifică natura și limitele controlului judiciar exercitat. Analiza pretinselor încălcări se realizează prin filtrul temeiurilor expres prevăzute de art. 18 alin. (2²) din legea specială, adică: de existența unor erori procedurale grave și/sau a unor circumstanțe de fapt neexamineate cu potențial determinant asupra rezultatului.

Cu privire la art. 6 CEDO – dreptul la un proces echitabil

351. Instanța constată că, în prezenta cauză, garanțiile esențiale ale unui proces echitabil au fost respectate în mod efectiv.

352. Din actele dosarului rezultă că reclamantul: a fost informat în mod corespunzător asupra obiectului evaluării și asupra dubiilor formulate; a beneficiat de posibilitatea reală de a prezenta explicații și de a depune documente; a fost audiat în cadrul procedurii; a avut acces la materialele relevante și a putut contesta concluziile autorităților.

353. Prin urmare, nu se poate reține că procedura ar fi fost lipsită de caracter contradictoriu sau că dreptul la apărare ar fi fost unul pur formal ori iluzoriu.

354. În plus, reclamantul nu a demonstrat în ce mod concret preținsele deficiențe ar fi afectat rezultatul procedurii sau ar fi condus la imposibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul la apărare. În absența unei asemenea demonstrații, nu poate fi reținută existența unei erori procedurale grave în sensul legii speciale.

Cu privire la art. 8 CEDO – dreptul la respectarea vieții private

355. Instanța reține că procedura de evaluare externă implică, în mod inerent, colectarea și analiza unor date privind situația patrimonială și financiară a subiectului, ceea ce poate constitui o ingerință în sfera vieții private.

356. Cu toate acestea, o asemenea ingerință este compatibilă cu art. 8 din Convenție dacă sunt îndeplinite condițiile cumulative de legalitate, scop legitim și proporționalitate.

357. În prezenta cauză, aceste condiții sunt îndeplinite:

- *legalitatea ingerinței*: colectarea și analizarea datelor au fost realizate în temeiul Legii nr. 65/2023, care prevede în mod expres cadrul, procedura și limitele evaluării;
- *scopul legitim*: ingerința urmărește un obiectiv de interes public major, respectiv asigurarea integrității candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție; subsecvent: consolidarea încrederii publice în sistemul de justiție;
- *proporționalitatea*: procedura a fost însoțită de garanții adecvate, inclusiv dreptul de a fi informat, de a prezenta explicații și de a contesta rezultatul, iar analiza s-a limitat la aspectele relevante pentru evaluarea integrității.

358. Instanța reține că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 714/44 din 23 decembrie 2024 a fost adoptată de autoritatea competentă, în cadrul unei proceduri desfășurate cu respectarea garanțiilor legale, în baza unui

raport de evaluare care prezintă un raționament inteligibil, coerent și verificabil, fără a fi demonstrată existența unor vicii de natură să afecteze legalitatea acesteia. În aceste condiții, instanța concluzionează că nu sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 18 alin. (2²) din Legea nr. 65/2023 pentru admiterea contestației. În consecință, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

359.În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, art. 18 alin. (2¹) pct. 1) al Legii nr. 65 din 30 martie 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge acțiunea depusă de Vladimir Adam împotriva Consiliului Superior al Magistraturii și Comisiei de evaluare externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător la Curții Supreme de Justiție privind anularea actului administrativ și dispunerea reluării procedurii de evaluare de către Comisia de evaluare.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Stella Bleșceaga

Diana Stănilă